

გახტანგ ჭანკოტაძე

თარკუნები

ზაჟანჩიშვილი

ჭიქორია

გურიშვილი

ცუცილა

ვანიჩა

ხილი

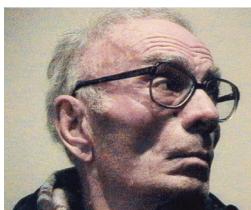
ჭიქორია და
სიმავრია

გონდილო

გულაკა

დაიბადა ქ. თელავში 1933 წელს. აქვე დაამთავრა გაუთა მეორე საშუალო სკოლა ოქროს მედლით.

თბილისის უნივერსიტეტის (მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის) დამთავრების შემდეგ მუშაობდა ქ. გორის სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტში სხვადასხვა თანამ-

დეპობებზე ლაბორანტიდან სწავლულ მდივნამდე, ასევე რამდნიმე სამრეწველო ორგანიზაციის ხელმძღვანელად.

არის ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, გორის საპატიო მოქალაქე, საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრი. ავტორია ათეულობით სამეცნიერო შრომისა და გამოგონების, ასევე ოთხასამდე პუბლიცისტური წერილის.

გამოცემული აქვს წიგნები: „ბედისწერა“ (რომანი), „ლეგნდები“ (ლექსები), „გენერალი გორიძე“ (მონოგრაფია), „ბოლო ვაგონის ლექსები“, „მხიარული რითმები“, „ისარეთ“ (საბავშვო ლექსები), „ხსოვნის წიგნი“ (სამ ნაწილად), „სითბო ჩემკენ და ჩემგან“ (ლექსები), „კიბის 75 საფეხური“, „ალმასა“ (მოთხრობები, ნოველები), „აჯათსანდალი“, „მინიატურების აღლუმი“, „ტელეპა-თოური თავგადასავლები“, „იგავ-არაკები“, „მტევნის ნაური“ (ლექსები), „ნოსტალგია“ (ლექსები, ნოველები), „პუბლიცისტიკა“, „მა გამოიცანი“ (საბავშვო ლექსები), „თიკუნები“.

რედაქტორები: დარევზან ჭანკოტაძე, აკაკი ბიძინაშვილი
მსატვრები: ნუგზარ ქოუჟაშვილი, ბესო ზუბაშვილი
კომპიუტერული უზრუნველყოფა: შალვა მურადაშვილი

ავტორისაბან

საქართველოში, ალბათ, ყოველ მესამე-მეოთხე მამაკაცს აქვს მეტსახელი (თიკუნი). თიკუნების განსაკუთრებული სიმრავლე შეიმჩნევა ქართლსა და კახეთში, თუმცა არც სხვა კუთხებშია მათი დეფიციტი.

შეიძლება ითქვას, რომ თიკუნის ფენომენი ნაკლებადაა შესწავლილი და გამომზეურებული.

სასიამოვნო სიურპრიზი გახლავთ გორელი მწერლის ბეგლარ ნოზაძის მიერ 1993 წელს გამოცემული წიგნი „გორელები იცინიან“, რომელშიც თავმოყრილია გორში დამკვიდრებული თიკუნების მნიშვნელოვანი ნაწილი და ზოგიერთის წარმოშობის მოკლე ისტორია.

აღნიშნული წიგნის წინათქმა ეკუთვნის ცნობილ ქართველ მეცნიერს ბატონ სოლომონ ხუციშვილს. წინათქმაში ვკითხულობთ: „....თიკუნი მეტსახელსა ჰქვია ფშავში. ის სტიქიურად ერქმევა ადამიანს. გარკვეული წესის შესრულების შემდეგ (მონათვლა, დაბადების რეგისტრაცია) ადამიანს ეწოდება ოფიციალური სახელი, მაგრამ შემდეგ, მისი ინდივიდუალობის, ხასიათის რომელიმე თვისების ან ჩაღენილი საქციელის შედეგად, თუ გარეგნობის მიხედვით ემატება მეტსახელი ანუ თიკუნი....“.

და კიდევ: „....თიკუნი ხალხური შემოქმედების ანუ ფოლკლორის ნაყოფია და ძლიერ ხშირად ის უფრო შეეფერება ამათურმ პიროვნებას, ვიდრე ოფიციალური სახელი, ამიტომაც

თიკუნი უფრო სიცოცხლისუნარიანია და მოწონებასაც იმ-სახურებს ადამიანთა შორის ურთიერთობაში...“.

წინამდებარე წიგნის მომზადების პროცესში სავსებით და-დასტურდა ბატონი სოლომონის მოსაზრება და დაკვირვე-ბა. თიკუნების წარმოშობა დაკავშირებულია ან გვართან, ან გარეგნობასთან, ან აკვიატებული სიტყვის (მელოდიის) ხშირ ხმარება-გამეორებასთან, ანდაც ამათუმ პიროვნების ცხოვრებაში მომხდარ რაიმე სასიამოვნო ან უსიამოვნო მოვ-ლენასთან, ფაქტთან.

ისიც აღსანიშნავია, რომ თიკუნები მეორდება სხვადასხვა ქალაქში, თუ სოფელში (წოპე, რიუა, პროფესორა, სიმაფორა, კურკა და ა. შ.) და ერთიდაიგივე თიკუნი აქვთ სხვადასხვა გარეგნობისა თუ შინაგან ნიშან-თვისებათა მქონე ადამიან-ებს, ასე მაგალითად: ტიკჭორა ერთ შემთხვევაში შეარქვეს გამხდარი აღნაგობის კაცს, რომელიც ძალიან ბევრ ოვინოს სვამდა, ხოლო მეორე შემთხვევაში კაცს, რომელიც ღვინოს საერთოდ არ სვამდა, მაგრამ ტანის მორგვალებული ფორ-მითა და ნაკვთებით მართლაც მოგაგონებდათ ტიკჭორას.

თიკუნი ზოგჯერ მოფერებითი უღერადობისაა, ზოგჯერ გა-მომწვევი, ზოგჯერ ვულგარული და ძნელადსახმარიც, ხან კი სასურველი და საამაყო.

ადამიანები, დროთა განმავლობაში ეჩვევიან თავიანთ მეტსახელებს (თიკუნებს) და ხშირად ვერც კი წარმოუდგე-ნიათ, თუ როგორ უნდა მიმართონ მას ნამდვილი სახელით. ის ფაქტიც საინტერესოა, რომ ქალბატონებს იშვიათად აქვთ

(უმცირესი გამონაკლისის გარდა) თიკუნი.

თიკუნების განსაკუთრებულ კატეგორიას განეკუთვნება „მემკიდრეობით“ გადაცემული მეტსახელები, რომლებიც გადადის თაობიდან თაობაზე და ჯერ კიდევ მცირეშლოვანი ბავშვი ფლობს „თავის“ თიკუნს. ასეთი შემთხვევები უმრავია.

ხაზგასასმელია ის გარემოებაც, რომ მავანს მოსწონს თავისი თიკუნი და განიცდის ერთგვარ სიამოვნებას და სიამაყეს, როდესაც მას მიმართავენ მეტსახელით („პროფესორა“, „ბეთჰოვენა“, „რაინდა“, „დოქტორა“, გაბედულა“ და სხვა). პირიქითაც ხდება — „ქრისტანი“, „ბოლმა“, „სრუნტია“, „ქობრა“, „ზეთი“ და ა.შ.

მოვიყვანთ ისევ ბატონ სოლომონ ხუციშვილის სიტყვებს: „...და რაღგანაც იგი (თიკუნი. ავტ.) ხალხში ჩნდება, ხალხის გონების სტიქიას წარმოადგენს, ამდენად მისი ფიქსირება, ახსნა და განმარტება საჭიროა...“

ჰოდა, ეს წიგნიც წარმოადგენს თიკუნების შეკრებისა და ფიქსირების შემდგომ მოკრძალებულ მცდელობას გეოგრაფიული არეალის უმნიშვნელო გაფართოებით (ბევლარ ნოზაძის „გორელები იცინიანის“ შემდეგ).

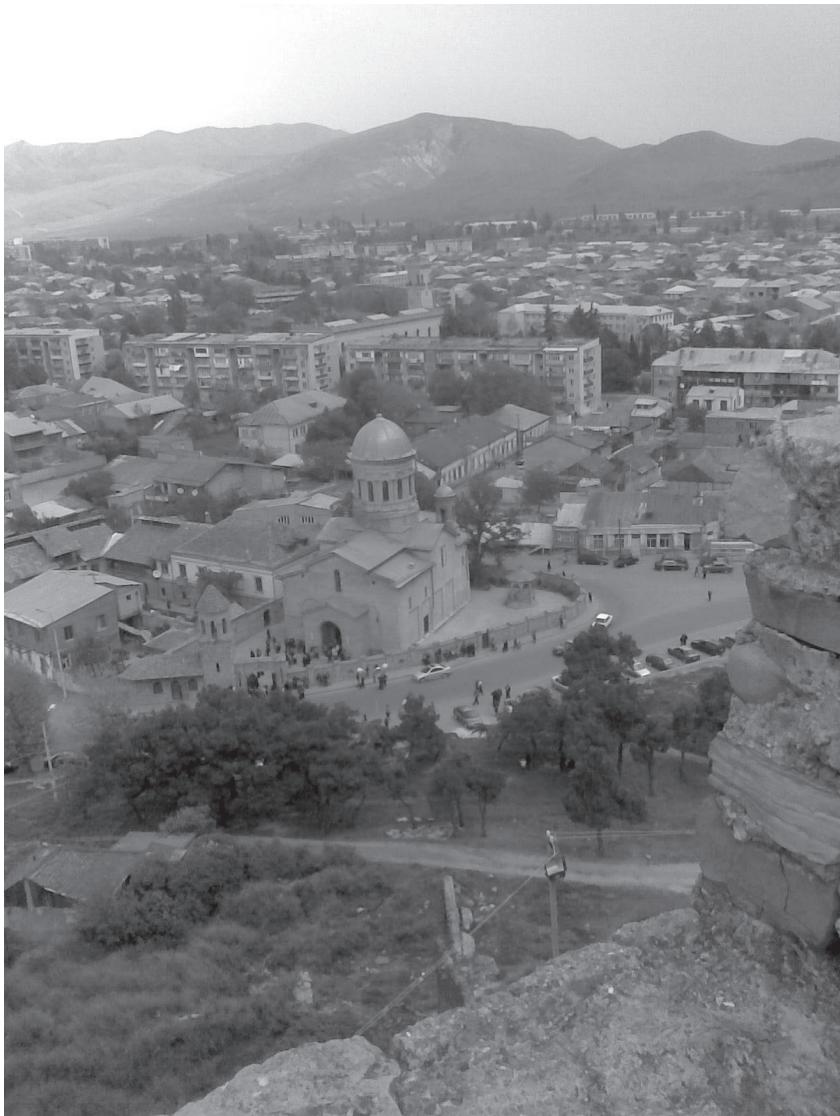
წიგნს არ გააჩნია სრულყოფილების პრეტენზია, რაღგანაც მხოლოდ მცირე ნაწილია დაფიქსირებული იმ თიკუნებისა, რომლებიც არსებობს შერჩეულ რამდენიმე რაიონსა და სოფელში.

მომავალში გათვალისწინებულია თიკუნების მოძიების

არეალის კიდევ უფრო გაფართოება, რათა თაობებს შემ-ოვუნახოთ ფოლკლორის უნიკალური ფენომენის — მეტსახ-ელების ვრცელი ჩამონათვალი, მათი წარმოშობის მოკლე ისტორიებით.

წიგნზე მუშაობის დროს აღმოჩენილი დახმარებისათვის ავტორი მადლობას მოახსენებს: დარეჭან ჭანკოტაძეს, ედუ-არდ პატარიძეს, სერგო ქანთარიას, გერონტი გოგინაშვილს, გოჩა დავითაშვილს, სოსო მეხრიშვილს, დათო ხუროშვილს, გია გოგიჩაშვილს, ჯუმბერ გოდელაძეს, ბეგო ხატიძეს, გენა-დი კოშკაძეს, ბეგლარ ნოზაძეს, აკაკი ბიძინაშვილს, ირაკლი კიკაძეს, ჯიმშერ („ბელა“) სეფედაურს, თამაზ კლიმიაშვილს, გოგა წიწიკაშვილს, შალვა მურადაშვილს, მიშიკო კაიშაურს, ბესო ტერტერაშვილს, ოქრო ფირანიშვილს.

გორი და გორის რაიონი

ძ ბდულა, აზატას ბიჭი, ათლავაშა, ამბარცუმა, არლეკინო, ასთავა, აფერისტი, აზგამა, აუქშიე, აცხა, ახვარი, ახმახი, აბგარა, ახპერა, აჯია, აბაზა, აშტამა, ავეტიკა, ალხანა, ალტა, ანაპსკი ძედ, ანაღვლე.

ჰ ალა, ბალახა, ბარო-ბარო, ბასიაკი, ბაღათარა, ბაჩა, ბელკა, ბელურა, ბისკვიტა, ბიჭო, ბოთე, ბოკერია, ბალიკო, ბოლოკა, ბონდრო, ბოსტანა, ბოლმა, ბოყო, ბრექვა, ბუდულაი, ბუდა, ბუკეტა, ბურდლა, ბატკანა, ბურძგლა, ბაჩონკა, ბუტილკა, ბახრამა, ბედნი მიშა, ბუწკა, ბუხანკი-აბგარა, ბლინძა, ბაშკირა, ბურთულა, ბაჭია, ბაბუკინი, ბოჩოლა, ბრუტიანი, ბურვაკი, ბალიგა, ბეზინა, ბოჟემოი, ბეტე, ბრეთელა, ბელტიყლაპია, ბან-ჯგვლიანი, ბოტი, ბლადუნა, ბათუმელი, ბირეხა, ბიბისა, ბორმანა, ბაუტისტა.

გ აბერილი, გადაბმული გრიშა, გარნიზონა, გენ-ერალი, გიორგევიჩი, გადაბმული, გლეხი ვახო, გლო-ბუსა, გორსალა, გალაბო, გარინჩა, გოტო, გოჭი, გუდა, გუდურა, გულკა, გუსეინა, გუტაპკარლო, გუტაფი, გიტლერი, გლახო, გოდორა, გოთურმანა, გოთურმანა, გოზაურა, გრიალა, გოლა-გოლა, გულისმარნა, გრუშა,

გენიოსა, გეჯა, გიგანა, გოჭი-კუდა, გოხას მელა.

ღალიბრა, დამაკრო, დაღამდა, დაჭეჭყილი, დახ-ლაპანა, დერციკა, დიდთავა, დოგდა, დოროთე, დოლო, დოლრიალა, დოხაბურა, დათვა, დაკენკილი, დუბაკი, დენიკინი, დუდლუნა, დულა, დურმა, დომბურა, დორ-ბლიანი, დამპალა, დანულა, დურნოი, დიაკვანი, დუხა, დღლარჯო, დრუჟბა, დლინნი, დუჩე, დოყოშა, დოჩო.

ღდისონა, ელდა, ეპეია, ეშია, ეისებიო, ერთ-იბეწვა.

ღანკელა, ვართანა, ვატა, ვაცაგა, ვირის ჭკუა, ვისტავგა, ვანცეტა, ვაპროსა, ვიწრო, ვაება, ვანეზა, ვინტი კოტე, ვარშაპეტა, ვირბოგირა, ვირთხა.

ზამშა, ზარნაშო, ზებო, ზიმზიმოვი, ზიმპა, ზირტი, ზონტიკა, ზუგუცა, ზღვა ოთარა, ზეთისიმონა, ზანგო, ზარიბეგა, ზღვა, ზეთი, ზელიონა, ზორბა, ზიკი, ზილი მიშა, ზაბუჩინა, ზაკანჩურა, ზერბეშა, ზუმბალა, ზარბაზანა, ზარიკა.

Φათარი, თახსიმა, თევზი კოტე, თეთრი მელა, თეთრი ჯუჯულა, თვალა, თირია, თონთლე, თუზო, თე-თრი ხბო, თათარხანი, თაფლა, თუჯი, თუჯის ქალი, თუხთუხა, თხაჯიმა, თხუპნია, თუნა, თუშმალა თაგვი, თავყბა.

Θამო, იაკორი, იკვანჭილა, იმედა, ივანიკა, ინ-ტრიგანი, იციგდანა, იხვი, იმერელი, იხვილალა, ირ-კუტსკი, იშტა გოგია, ილურთა, იო.

Ψაკვია, კაკლიჩიტი, კალმახა, კაპოტა, კანჭუ-ტა, კაპიკა, კაჟია, კარპო, კატიოლა, კაფე, კაწიოლა, კაჭო, კახელო, კენჭო, კვანწა, კვაწა, კიმიჩა, კინტო, კიპიტა, კირბალელი ვასო, კირუხა, კიტრა, კიტრანა, კიჭა, კლოსი, კნიაზი, კნიაზ ყანჩა, კოზლიკა, კონდუქ-ტორა, კონტრაბასი, კოპიანი, კოჟია, კორკოტა, კო-რმა, კორომა, კოფე, კრაკავიაკი, კრასნი კოლა, კრუხი პალო, კაპლო, კაპუსტა, კუბაჩა, კუდუხა, კუზიანი, კულა, კულაანი, კაზაკა, კათხა, კაი კაცი, კულუხა, კუპრიკოჭა, კურდღელა, კუსო, კაკოიანი, კუტი, კუტუ-ზოვი, კლაპანა, კუჭა, კუჭატი, კალაჩა, კალმა, კისკისა, კამპოტა. კიკლია, კილკა, კოშორა, კოჭია, კუნტულა,

კომბლა, კომისარი უუკი, კამფეტა, კიტრა, კანიკულა, კუპა, კოშკა, კოჭობაანი, კისერა, კულიჩა, კრენდილა, კუკლასაშა, კრისა, კიგანი, კოზლიკა, კატორუნიკი, კატუნია, კონდარა, კურიცა, კურკა, კომბოსტო, კორუიკა, კვახე, კოტრიკა, კროლიკა, კრუივა, კრუხი, კატაწონია, კვიტინა, კანკალაანი, კანონ-დარჩო, კუთხა, კუკლა, კუკლა-ქალა, კუკუჭა.

ამაზ გოგია, ლაქლაქა, ლეუო, ლიმონა, ლობიო, ლოშკა, ლოჭე, ლუქსი, ლოხოშა, ლაყე, ლეკო, ლაგლაგა, ლაშხუნა, ლომა, ლოქე, ლიყიანი, ლახიანი, ლიხვიტა, ლამაზო, ლუჩიკა, ლონძიკა.

ალაკო, მანსერა, მარიაკი, მაჯლაჯუნა, მგელი, მეზურნე ნიკა, მეირო, მეკრავიაანი, მელა, მემაწვნე, მენავთე, მეფუტკრე, მექერიაანთ იოსება, მეძაღლე, მზეწვია, მიქსტურა, მიშაუკა, მიხანა, მკვახე, მოკლე სონა, მაიმუნი, მოკლე ტასო, მოლა, მოურავი, მალაქია, მალჩიკა, მუთო, მინი, მისტერ მორდა, მუშტუკა, მშიერი შოთა, მიმინო, მგელკაცა, მედოლე; მცურავიაანი, მძაღე, მაქსიმა, მაჩვი, მაცკა, მწვანე, მწერალი, მხერხავიაანი, მუკატა, მასტერა, მანჭუკა, მაკალანა, მაშკადანა, მურაჩიანი, მუსტაფა.

გაგო, ნამგალა, ნანე, ნაღარა, ნაღველა, ნაჯახა, ნიგოზა, ნიორა, ნიორაძე, ნაბია, ნაგლეჯუა, ნიპელა, ნიქსა, ნოყიერი, ნემსა, ნესტორა, ნონე, ნავთი სტოპა, ნაჯიბულა, ნაკაველა, ნონოშა, ნარნარა, ნაქუჩა, ნემსიატყავე, ნონეს ბიჭები, ნარმიკე.

მპორტუნისტი, ორთავა, ოტო, ოქრო, ოქროკოჭა, ორაგულა, ორერო, ოღლია, ოჩხა, ოჭიელა, ოჭოლო, ოღარე, ოსი მიშა, ოსტრი, ოღიფანტე, ოჰანეზა, ოჩოპინტრე.

პამპალე, პარკა, პასკარა, პაწო, პაჭო, პეკა, პელე, პეპელა, პერებოი, პეწი ვალა, პიო, პიპლიკინე, პიტა, პიტიკა, პლაში, პლენი, პოია, პოლიტიკოსი, პოლუშარია, პოლოსა, პრავილა, პრაჩუნა, პრეზიდენტი, პუგრია, პაკია, პალესტინელი, პიპინია, პიპინო, პურისმჭელი კოწო, პატაპოვი, პაშა, პაწია, პაწკუნა, პურჭელა, პუსლიკა, პაპაშა, პარასკევა, პუშკინა, პუწიკა, პუწიკაანი, პუჭია, პუჭურა, პაკო, პაფალუსტა, პასკა, პაჭოჭია, პიპე, პაწაწინა, პაპკია, პოლკნიაზა, პრიროდა, პრეფექტი, პროფესორა.

ა

ანგიანი, უაროვი, უოფრე, უუილა, უნივიო.

რ

ეხელი, რიბაკა, რიჟა გივი, რიჟა უორა, რიჩარდა, რუსი ვანა, როყიო, რქიანი, რეზინა, რამწო, რიჟა, რძენაწყენი, რამკოზა, რუსი მიშა, როქე, რახელო, რობერტინო.

ს

ულელა, სულთანა, სამსონა, სარი პეტკა, სარეპელა, საცერა, სეფა, სიკვდილა, სისინა, სიფათა, სკანდალა, სკვინჩა, სკორი, სკორცენი, სლიკინა, სლოკინა, სონსლე, სპილო, სრუტნია, სტასიკა, სტილნი გურამა, სტელა, სტრიკა, სოხლე, სუპი, სასახარა, საქო, სურამელი, სანტოსა, სანჩო, სუსუნა, სრუტუნა, სომხია, სავეცკა, საქულა, სელაპა, სერებრო, სეროფა, სალა, სალამურა, სამკაპიკა, სტალინა, სტრელა, სტარიკა, სავენიკა.

ტ

არაკანა, ტატაკი, ტელევიზორა, ტერლეშანი, ტვინკა, ტვლეპია, ტიკა, ტიკია, ტიღა, ტლაპო, ტლეყვე, ტოგანა, ტოპიკა, ტორია, ტოკიო, ტოტო, ტრაზა, ტრასა, ტრახანა, ტრიყურა, ტრიხა, ტრუფალდინო, ტუკი-

ლა, ტუპიკა, ტაში ნაზო, ტაში ქალო, ტურა, ტარზანი, ტარლალა, ტურუა, ტეხნიკოლა, ტაფა, ტაქსა, ტუ-ტულია, ტუჩა, ტოკე, ტერელეშა, ტრამბოლინო, ტუ-ლია, ტულულე, ტაბურეტკა, ტანკა, ტრუნკელა, ტივ-ტივა, ტარტაროზი, ტეილორა, ტუგო, ტულკა, ტურქია, ტროყო, ტრუბა, ტროსტი, ტრუტი, ტმაკო.

ბედურა, უგია, უზბეკა, ულვაშა, ურიკინე, უსუსუნე, უტია, უქუქა, უწყება, უჰუ, უბერებელი.

ათურა, ფარჩაკი, ფაცა, ფაცანა, ფილა, ფილზა, ფიზო, ფიცხელა, ფლოსტება, ფოკუსა, ფანტომასი, ფანჩო, ფოქსტროტა, ფრიცი, ფუზო, ფათაგანა, ფუფალა, ფეხშველა, ფუნჯი, ფოღლა, ფამფარა, ფუსე, ფუტლიარა, ფეთა, ფაფხურა, ფაქიზო, ფარსადანა, ფუტა, ფატაკინა, ფოჩე, ფუჩინა, ფეთხუმი, ფაშა.

აშერა, ქელე, ქემენა, ქაფა, ქვახარშია, ქინძა, ქიცა, ქიცმანა, ქიწნურა, ქორია, ქოფაკი, ქოქორა, ქუნქლა, ქურთი, ქათამა, ქასმანა, ქელე, ქოროღლი, ქაჩალა, ქიშმიშა, ქიჩი გაბო, ქიჩო, ქაცინო, ქიშსა, ქანქურა, ქედანა, ქინქლა, ქორფა, ქოსა, ქუსლა, ქუცო, ქისტეფორა.

ვიტა, ღიმილის ბიჭი, ღრეჯია, ღრიალა, ღულე, ღუნტურა, ღიპა, ღორის კუჭი, ღუტა, ღუტო, ღრიჯე, ღეჭია, ღვიდრა, ღრინკე, ღორი.

არაჩი, ყაჩალი, ყვავი, ყვაილი, ყვარყავრე, ყველა, ყიზილა ჰაპა, ყინწუსა, ყორამალა, ყიყინა, ყობე, ყოყოლია, ყაყანა, ყაყაჩო, ყორა, ყრანტალა, ყურელი, ყანჩა, ყაითანა, ყანყრატო, ყარალაჯელი სოსო, ყიყლიკო, ყოყიტო, ყოჩი, ყრუჩუნა, ყურშა, ყურცქვიტა, ყვითელა.

შამაია, შანსი, შანცი, შარვალა, შაფათა, შაფათა გივი, შერეკილი, შვეიკა, შიმშილა, შამფურა, შამხორა, შიმყონა, შიპია, შიფანერკა, შიფერა, შკოდა, შლიფერა, შათირა, შაკა, შმაუნა, შოშია, შაო, შარიანი, შარიკა, შტოფია, შუალამე, შულცი, შვეტია, შუსტრა, შვაინი, შეფელთანა, შოლტა, შომბოლა, შეთია.

ჩალხანა, ჩარო, ჩასკანა, ჩაფხუტა, ჩაჩნი, ჩეკო, ჩეპე, ჩექმებიანი კატა, ჩიბილა, ჩიკორა, ჩიორა, ჩიპილა, ჩიშიკა, ჩირბახტა, ჩიტა, ჩიჩერინი, ჩლახი, ჩლიქი ლე, ჩობანა, ჩოკნა, ჩომბე, ჩორნა ვალა, ჩაბაკა, ჩაი გაბო,

ჩერქეზა, ჩორტიკა, ჩოჩე, ჩოჩორა, ჩუბარიხა, ჩახა, ჩეკა, ჩურენა, ჩუჩუტა, ჩხაკუნა, ჩხალა, ჩირია, ჩიჩილეო, ჩაი, ჩიბო, ჩიბურაშკა, ჩიბუხა, ჩითახო, ჩურუმა, ჩაისბუჩქი, ჩუტა, ჩიჩია, ჩანძოლინი, ჩეფენა, ჩორნა ვახო, ჩოხა, ჩამიჩა, ჩანკაიში, ჩარექა, ჩიქრია.

ყეტიანი, ციბაკა, ციგნების მედოლე, ციმორა, ცობალა, ცრუ ალე, ცუმპე, ცუნცულა, ცუცუ, ცუცუნა, ცქვიტო, ცრუ მიხა, ცრუპენტელა, ცანა, ცანცალა, ცოტა, ცაცალა, ცხვირა, ციბილა, ციგანა, ცხრათითა, ცხრარჯულა, ციკანა, ციმბალა, ცხრაწვერა, ციბა, ცუგო, ცრუგრიშა, ცინცლა, ციცი, ცარულა.

ძონბი, ძოწე, ძროხა, ძერა, ძიგე, ძიბილო, ძიძგა.

წარბა, წერო, წერტილა, წიკილა, წიოკა, წიპუკა, წიქარა, წიქრია, წოპე, წოწოლა, წაფე, წაწალო, წიკილო, წიო, წეკო, წრუნტა, წუკია, წვნიკა, წიე, წივილა, წურბელა, წუწა, წუწნია, წყლის ღორი, წანაყრება, წაპრანა, წაწიკა, წიპაია, წერეკა, წრიპა, წუკა, წიწა, წიწაკა, წნევა, წანა.

ჭ აკლო, ჭანიპრა, ჭანჭურა, ჭაყალა, ჭვინტაკი, ჭია, ჭიბა, ჭიბიქილა, ჭირიმე, ჭიუი, ჭიჭა, ჭიხო, ჭოტა, ჭადიყუა, ჭაია, ჭრაქი, ჭრელა, ჭრიჭინა, ჭუიმე, ჭალიმელა, ჭამა, ჭუკა, ჭუკია, ჭუკრია, ჭუტალა, ჭუჭყა, ჭიკლა, ჭიო, ჭყეტელა, ჭაჭა, ჭვანტლე, ჭუა, ჭკუა, ჭინკა, ჭიტლია, ჭარხალა, ჭაღალა, ჭლექიანი, ჭოლიჭა, ჭყიმა, ჭოკე, ჭაჭყანა, ჭიპუტა, ჭიკრია, ჭაპანა.

ხ აია, ხანუმა, ხარხარა, ხაშლამა, ხეჩო, ხეჭეჭურა, ხვედა, ხივა, ხალთა, ხინგო, ხისთვალა, ხიხო, ხმალა, ხოდელა, ხვანჭკარა, ხოლოფა, ხუგა, ხიფათა, ხაპი, ხარახურა, ხოხობა, ხოხონა, ხეპრე, ხელმელა, ხინკალა, ხურხურა, ხამსა, ხიმიჩა, ხისფეხა, ხიხვი, ხურშუტა.

ჯ უნგლა, ჯიგარო, ჯიბლიბო, ჯაგლაგი, ჯულე, ჯალალანა, ჯამასპე, ჯაყო, ჯაჯლანა, ჯეკა, ჯიბო, ჯორზაქარა, ჯორი, ჯორჯი, ჯოყოლა, ჯოჯოაანი, ჯუთი, ჯალე, ჯალია, ჯუჯალარი, ჯაბო, ჯაგა, ჯღაბე, ჯღაბო. ჯღანა, ჯღანო, ჯაყულა, ჯაჯე, ჯუჯა, ჯირკველა, ჯიღა, ჯუბრა, ჯღარა, ჯიმა.

სოფ. ტირმინისი

მაღარა, ჭოპალა, ჭიორა, გუდა, ჩიჩო, ჩაკლა, ბოსტნიჩა, ძაღა, ძაღლუა, დალაქი, ციკურა, თხა, ბაღა, თვალა, ქაქა, ძაგრა, კაჭა, ხაშალი, ქოცო, ღიტა, ცუცა, მურკა, ხაჭაპურა, კიკოლა, ხაბუნა, ნიორა, ხოლოფა, ციბო, პაჭიკა, ინაურა, ჩიტლიპიო, ნიკურა, ჩიტა, კაჩო, მჭედელა, ნალბანდა, შაპრონა, ტატალა, ღამურა, ღულუნა.

სოფ. თორთიზა

ყიუჩა, კიკლია, აშკა, კურკა, როქე, მერცხალა, ფიშტონა, ჭაპა, ნიგვზია, ჩეპეტო, ტრაზანა, ლიმონა, ფუა ვანუა, წიწაკა, მენა, კვიტიტა, კერენსკი, კიტრა, ჩიბა, ბუტიკო, ნიორა, გემა, სპილო, ინდლია, ბანკა, კიდობანა, ბოგირა, ჩოდრია, კვანწია, შვედო, გოჭი, ბუკული, კოტოჩა, ჩხაკა, ჩანახა.

სოფ. ძევერა

წიკრა, წიკილო, მგელი, კობრა, სინსარა, კუდია, აბდულა, ჩიტა, ჭატო, ბუა, ფერშალა, სვავი, რეპკა, წოლანა, პრაპალა, პეპელა, ჭყიპინა, მუავე.

სოფ. პარალეტი

სოფ. გარეჯვარი

ბაჯია, ქიცბოა, აბრუა, ჩაჭელა, საქანა, კოსტანა, ბირეხა, გაზუმა, ჭრიკია, ნაზარა, დუდულა, შინგაზ-დილა, დოდია, ბაცა, კუხია, პიპაჟა, ყიყლა, თანდილა, მაიორა, ჩიკაკო, ჭიკანა, მახოხა, ჩოჩორა, ფარჩხია, ჭყიფისა, ხახვია, მუხლუკა, იობა, სანდალა, უზნიგიგო, ხიკია, შავგორა, ძაძგანა, ნიბლია, ძეძგვია, ჭუჭულა, კირილანა, დონა, მაზა.

სოფ. რეხა

გიბონი, კრუხი, პიტკინა, ბუბუ, ყვარყვარე, კიჭა, ხლართია, რემბო, წოპე, ტიკო, ტიტიკო, ჩაფა, გლო-ბუსა, ბუქშია, სკიპი, კიჯილა, ყაჭინა, ნაცარა.

სოფ. ბერშუეთი

თეთრი ბუა, შავი ბუა, კოდალა, შხამიანი, ჭარხ-ალა, პროჭა, ქარიტყანია, ბზიკი, ჯორი, ჯორის ნალი, ნაცარა, ტრანგო, ცელე, გულაბი, ტრაკანა, თაფლო, ძაგრა, გიტლერა, ცრუ, ლონდრე, დონდლო, ჯაგა, კუ-ზიანი, პაპკიანი, ხისთავა, მელა უსანა, ცანცარა, კალა, ჯაყო, წიწაკა, ნიორა, ყაშო, ციმორა, ლოქო, ბოლმა,

კოლო, ბოთე, ბაშმაჩი, კალია, ციცა, ცხვირა, ბრუ-
ციანი, დუიაქე, თარსი, სიზმარა, ღრეჯია, ჭინკა, ლო-
ბიო, ცისკარა, მძინარა, მწიგნობარი, ბლუ, სისხლა,
ნადირი, ღეჯე, ჭუკია, მეძებარი, ჭორიკანა, წუწუნა,
წივილა, მძინარა, ორპირა, უმეზობლო, თავლია, ცალთ-
ვალა, კამფეტა, შხამიანი, ვაჭარი, ყაჩალი, ექიმბაში,
უტვინო, ტანტარა, ქაქანა, სანიტარი, დადანა, დუნე,
თოხლო, მესტვირე, მორე, ხავილა, ციყვი, მეღვინე,
ბოყო, თავტიტველა, ჩამჩაკულა, ულვაშა, ფუთლუხი,
ნაძირალა, კრუხის პალო, ჩარექა, დოდე, ლიპა, გუდა,
გარტანა, კამეჩუა, ფუყე, ყროყინა, ბზრიო, სანდალა,
ლიპიანი, კიჭება, რძენაწყენი, ობობა.

სოჭ. ხილისთავი

ჭაჭა, ჭრელა, ძეუე, კამპოტა, ტრიპაჩა, დუგლა,
ყოჩი, ოზო, ციგანა, ფერშლიანი, ლოშკა, ჭიპა, გუდა,
ჭიჭია, ტილა, ზამშა, აღა, კამფეტა, პოლოსა, ბუა,
ცერუ, ჭულა, თაგვი, ქოსა, ყაჩალი, ხალთა, წუტი,
ჩიგოლა, ტოკარო, ჩლიფა, წუწლუკუნა, პეპო, კარაქა,
ჭკვიანი.

სოფ. ატენი

ბაღა, ბუღა, დრანგო, დედი, ფილე, ბარძე, კნუტი, მიაყუდე, ფისო, ფრასტე, აცხა, გამბრექი, ცურცლა, ტორტი, ტოროლა, კოროტა, სტრელა, სკანდალა.

სოფ. სპრა

ბათქაშა, ბოგირა, ნესვა, პარკი, ჩიკორა, თავა, ძუმეტა, ლაკლიკა, ზონე, ხიხვი, ბაჩულა, ნეკრასოვი, შეთე, სტაფილო, ბიკა, ფოლადა, კოდალა, ძუმგელა, აბო, აუკა, ოჩრო, პროჟე, ოქრო, შუყა, ჯუჯა, გეო, ფოცხვერა, გარსე, აღასო, პაჭკა, პალაჩი, ტუკი, ჭიმა, კუტატა, გაფრთხა.

სოფ. ახალხიზა

რუხა, აჭარა, ლეკი, ნეკა, ჭიპა, ჩუსტიკა, ზალთა, ბითე, ჭანგა, ლახანა, ძია, ძეძვი, პატო, ძილო, პაკე, ბარკალა, გაუბიცა, ყვავი, წნევა, ფისო, ნემიშა, ბიჩოკა, კუდა, ყრალი, შურა, ქაჩია, ქვირა, დუმა, აია, წიწილო, წელო, ჩახალა, სეთია, ვირთხა, ჩიტო, პრაწანა, ღრეჯია, პეწკა, ქნაცა, ტრუხა, ბორმანა, რახი, ჯიჯო, ბუტა, კუწულა, ცერა, ბოგა, მელქონა, დრაბა, დაპია, საკურა, გონსალო, კეჭო, ფრიდრიხი, ლონდონე, სალახანა, ბო-

ბლა, ჰაჯი, ძაგრია, ყატი, ქასტა, ბრუდე, ჯადო, თუნგი, გნოცო, წიკლე, თორუნა, დროჟი, ნიგა, პლინტუსა, გიბონი, გორგოლა, გადარეპე, ლიოხა, ტიპია, სპილო, ყანჩა, ყურა, ბოლოდორა, ობობა, წოპე, კონკილა, ბოთე, ჩლაზვი, მეტიჩარა, შაო, ჯოდა, კრუნი, ქანო, მურეშა, კოროჭო, შავზურგა, კუსია, სვავი, კვალტა, სოკო, გოჭი, ცხვარი, ფრატუნა.

სოფ. მეჯვრისხევი

ჰოპრე, ნაგავი, ჩიპლა, ჭიო, თაგია, წნევა, ჭინკა, ბერია, შვლეპია, კვებულა, სამალიოტა, დიშლა, ცხვარია.

სოფ. სვენეთი

თოთრო, ფურცელა, თვალა, ბეკე, ცოფა, ქანჩი, პელე, ბუ, წოპე, სიკვდილიჩი, ჭინკა, პაპასჩიტი, ბორჯომა, სარი, პატენტა, ტავისძირი, კურდღლის ბუღა, ჩაქირე, ჯონჯლო, შარიბიჭი, ჯომუშა, პოლოსა, ნიქაფორა, ჯუჯა, ტუჩა, გიჟი, ნიკიჩა, კოკოჩა, ბაჩუკა, ბაჭია, ჭია, პუსლიკა, ბაწარა, ცხრა, ყინწორა, ვირი, ქისილა, თელეთი, წიტა, კვრიტილო, ლუჟა, კანკალა, ჩანჩხარა, კიკილო, პაჩონკა, ფაშა, ფუსე, მიქოიანი, წუკნა, ახმახი, ბაღათარა, ზაიცა, ვაჭარი, დოლა, ძიბლიდარი.

სოფ. ბერბუპი

თაფლა, ბადაგი, ძაღლა, კაჟია, ღნავი, წუწა, ჭუპა, ქელე, ცხაკაია, ტიკო, ბელადი, ქოქორა, სარი, მუგა, დათასლორი, წუნკლა, ლილიპუტა, ლომა, ტაწე, ფუშ-ტუკა, პუდრა, ფოჩია.

სოფ. შინდისი

ჭყიო, ზუტო, გაძვერა, ადედაჯე, სტვენია, ჩიკორა, ყბედი, ბრუდე, ჭყიმა, ჭიჭა, პიკა, მაიორა, ჯარი, დოხლართი, შაკა, პეპელა, ტუბილა, ჯუსე, ტილიკო, კოდალა, შადიმანი, ძეძვი, კოშმარა, ყორლანა, შამბა, მოზვერა, ვირი, თხა, მაიმუნა, ბადაგი, ზაქა, სვისტოკა, ძაღლა, თოკე.

სოფ. ვარიანი

პიკასო, ბორმანი, ბაკალა, ყვავი, ბაბულა, კაჭკაჭა, ოჩიგა, ცქვიტო, სკლეროზა, ცავე, ჩომბე, თიჩხა, სქელა, შავო, მანველა, ჩონტლე, ჩინჩრიკა.

სოფ. ვხვენისი

მგელი, პაჭო, დაგოგა, ფუსე, პაწულა, ბოიკა, რანდუ, უხარშელა, ლაწიკა, თიმელა, ღვატა, შეშა, ჯუნგლა, ფაჩაჩა, ჭიკრანა, წუკა, ბადია, მინდორა, ჭედილა, მგელი.

სოფ. ნიქოზი

ჯორო, ბულგანინი, შოლტა, ჩიპო, ფაშა, ციცა, ბერდია, ჭლაჭო, მოურავი, მრუდე.

სოფ. უფლისციხე

სოფ. ქვახვრელი

ოჩხა, ლაგანა, ჭიმა, სკილეტი, დე-ცე, ადია, ჭანჭურა, ხვედა, ბორანა, ციმორა, შოშია, ფათა, ცეპი, მიტკალა, მუმუ, მწვანე, ღიპა, ნერსესა, რაკუნა, ოჭია, კვირილა, ხვლიკი, ცეა, კოლია, უწა, გაბრაუდა, ბეხეესა, ჩაბაკა, გავარდა, მაწანწალა, აღა, ბაქია, ბოთე, ბუტკა, ბუა, გუდული, დაფნია, ზაქი, თათარი, ითრიე, კაპაჭი, კოხანე, კოკინა, კვირიონა, კუკნია, კვებულა, კატა, კუწაწა, კაწაწო, მელა, პანახა, სარი, სიპიტო, სირო, სკილეტი, ტირტია, ტრამალა, ტურიკო, ტოლმა, ურია, ქატია, ჩოთქია, ყაფარა, ყუნწალა, ყვავი,

წოპე, წრუწუნა, წყალა, წკეპლა, ჯუგლუგი, ჯინ-ჯუნჯი, ჯუნგლი, ხინხო, ჩიჩია, ტოკარო.

სოფ. ტინისხილი

იობა, გიუუა, მელა, ალა, აჯია, იალოველი, ჩათქვ-ლიმე, პელე, ტრიხა, ჩითა, პახა, ხიფრა, ლონგაზა, ჩიკორა, დოხო, ქურდი, პაპალა, თაგვი, ნემსა, მაჩვი, აჩუა, ბეკენა, პაჭიტა, ლონდრე, ხათაბალა, ბებერო, წრუწუნა, ბოტა, ხმალა.

სოფ. შავშვები

ჭყივილა, ბელეშა, წნევა, ვახახა, დაგულა, ცოცო-რა, ტაღა, ჭყო, ფრენცლა, ბურნუთა, ჭურტანა, უუმა, გრანდოზა, ჩართე, კვერნა, ლუფლუფა, კუპატა, წუკნა, დუდლუნა, ბოყე, ჩიბა, ჯეკიჩანი.

სოფ. ქვეში

ხვლინწე, პაკილო, ქოსა, კუდა, ჩიორა, ფუსე, ავე-ტიკა, ხავილა, ჩოპრა.

სოც. კოდისტყარო

ამბირა, აფხაზა, ბაკაჭუკა, თანთო, კავილა, კოკრო, კუპანა, ტიკიპირა, ჭიპა, ჭილა, ჭინავი, ცანცალა, ხა-ტონა.

სოც. ხელთუბანი

ბელა, ოქია, მიხელა, აბგარა, ჟორჟიკა, ერ-ვანა, მუხა, გელდიო, ქანა, ჩელე, ჯიგო, ციფცო, კრუხი, ჩიქ. გლობუსა, ბაჭია, გოლა, ბოკორა, წოწი-ალა, მიქოიანი, ბონდრია, ჯიგარო, მირმაზანა, ციგანა, ხახუნა, ცოფა, ცუცუნია, ხეტი, გუმნია, ბაჯა ოქოტა, ქოთანა, ბულალო, ჭიჭანა, ჩულეკა, კიკილა, ლალუმა, აუა, ხაპია, ხავილა, უხალისო, ბაცა, ზორბა, თანდია, ბადილა, ჯიჯლვინა, ტეფა, ქელე, რჩოლალა, გურ-გენა, ნაციხარი, ჯაბო, აჭკია, ზებო, ტიგრანა, ბიჭო-კოლა, კოროხა, თათიკა, სოსიკა, ტუნგრუა, ალეხანა, ალტეზა, ცუცნია, აბისონა, სკიპი, ტროყია, ქუაზა, ბოგირი, სასო, ხეჩო, რიჟა, ქატო, გლახო, თარღანა, გოხის მელა.

თელავი

ჭ

ჭა, აკიმოვი, აჯამა, ალიბაბა, ავლანა, აქნატუნე.

ჰ

აჯბაჯა, ბისკვიტა, ბურთულა, ბოტასა, ბონბორა, ბურჯლანა, ბახინე, ბუტყაჭა, ბოჭკა, ბოჩოლა, ბულდოზერა, ბორჯლალო, ბაყისტონა, ბახა, ბურსო, ბუღაჭა, ბუმბულის ზარბაზანი, ბოთე, ბაკება, ბლუილა, ბებერო, ბუსურგანა, ბალასა, ბუღდანიჩი, ბულიონი.

გ

როზნი, გოჭი, გაბო, გეგე, გორსალა, გოღა, გორგოლა, განგა, გენაცვალე თამაზი, გეჯურა, გირგანქ-იანი, გოდორა, გეშპანა, გოთაიჩი, ბოდიშა, გარნიკა.

ღ

ოლარო, დოხაბურა, დოყე, დორბლიანი, დიაკვანი, დებელა, დაღლარა, დოშანა, დურია.

ჟ

ჟმაკა.

ჸ

ირიპარია, ვოზდუხა, ვერბლუდა, ვახრაკა.

შ

ალა, ზონტიკა, ზანგო, ზილი, ზორგე.

Φოხანა, თულეინა, თირთველა.

Ωაპონკა.

Σალაკალა, კვასო, კარიაკინი, კლუკი, კუპრაჭა, კურკა, კაჩო, კეჭია, კალიჩა, კორუიკა, კლაპტო, კოკო, კალბასა, კატლეტა, კუპო, კილკა, კიტრანა, კუილარა, კელა, კირუა, კინჭუტა, კრაკადილა, კონტრა, კუნძა, კირპიჩა, კნაწა, კუდუსუნა, კუწა, კოპიჭა, კასტრამა, კურდლელა, კაპიკა, კვრინჩხა, კოჭობა.

Ϟურსმანა, ლოჩიკა, ლაჯება, ლუი, ლოპოტის დათვი, ლენტო.

Ϙუქთა, მუშნი, მალჩიკა, მთვარე, მეზინკლე, მალამალა, მალენკი, მუყაყო, მტრედა, მგოსანი, მზეცი, მგელა, მუგუზალა, მუჟიკა, მაჟალოს დათვი, მუგზურა, მამიკონა, მაფრაშა, მაცაკა, მეჩქარება.

Ϛავთა, ნარავისტი, ნამჯილეჭია, ნაოჭა, ნაპერ-წკალა.

ლ ლოლა, ოჩენ დრასტი, ორხელა ვიქტორა, ოუებიანი, ოდოლა, ობოლა.

პ ახა, პონპოლიკა, პაცანა, პახანა, პენალტა, პასტუხიჩი, პიკულა, პელე, პოპი, პადოშა, პრავა, პრა-პელა, პელანსკი, პარაოზა, პრაკოფა, პახტაგორა, პუწია, პაპლოცკი, პეია, პლასტელინის კაცი, პირბანელა, პიპინა, პიო-პიო, პოლითხელა, პეპო, პორთველა, პრაწანა, პანტა, პიტკინა, პაწაკანა, პლახოია.

რ იყის ქნიაზი, რიბა, რიუიკა, რიბა.

ს იფათა, სიმაფორა, სტარიჩოკი, სტირო, სან-დალა, სლივა, სოფელა, სარჩულა, საფრა, სუმიჩა, სან-თელიჩი, სუნდუკა, სტარტერა, საბაჩკა, სასიამოვნო, სუნ-სულა, სინკა, სიბია, სევაიდუ, სპირტია, სიმონ სიმონიჩი, სარტყელა.

ტ რინკა, ტრულე, ტურეცკი, ტანკისტა, ტუზიკა, ტურა, ტორესა, ტოტა, ტუშკა, ტარაკანა, ტაშიგრიშა, ტიღა, ტურენჩიკა, ტრაპო.

უ

სისხლო, ურგება, უპრუზუნე, უტრუხუნე.

ფ

აციფუცა, ფურნე, ფოლადა, ფუნდრუკა, ფუჩე-
ჩა, ფუქსა, ფანციკა.

ქ

ინქლო, ქურთი, ქსუი, ქონო, ქონდარა, ქილ-
იმჩა, ქისტო, ქაჯია, ქოთანა.

ღ

რიალა, ღუზა, ღლანცა.

ყ

ვავი, ყველგანა, ყორყანა, ყარყატი, ყურშა, ყოჩა,
ყალიონა, ყოყე.

შ

ვეიკა, შურიკა, შუბა, შარიკა, შლაპკა, შესოტ-
ტრი, შაკალა, შაშიბეშა, შამშე, შმაგა, შახა, შარაფხანა.

ჩ

ხიკვი, ჩონქარა, ჩოქჩოკა, ჩლუჩი, ჩილინდარა,
ჩიორა, ჩახსეინა, ჩმეხი, ჩიხტია, ჩაფარა, ჩხლაკუნიჩი,
ჩიტო, ჩაქინძული, ჩახატული, ჩიხრიხო, ჩონქარა.

 იმფია, ცხვირა, ცუციკა, ცინგლიანი, ციმბი-
რელი, ცაპცაკა, ცაცხვია.

 ეგვლა, ძუნძულა.

 იშკა, წმინდაო, წითელეშმაკა, წუია, წოპე, წი-
ფლო, წერტილა, წუწია.

 ოგრა, ჭიანჭველა, ჭყლინტი, ჭოჭკა, ჭალარა,
ჭოჭუა, ჭიმია, ჭუკი, ჭუკულა, ჭუკლია, ჭახუნა, ჭიღ-
რიტა, ჭყარა, ჭვრიტი, ჭაჭანა.

 რაკუნა, ხინკალა, ხაშლამიჩი, ხალიჩა, ხრიოკა,
ხლუპო, ხუნია, ხოხონიკა, ხარიტონა.

 იბგირა, ჯიშიანი, ჯომია, ჯიხოლა.

 იდრისა, ჰევიკა.

ՀԱՆՅՈ

ჭ თასგულა, ატამა, აჭრაჭუნე, არივარგე, არჯალა, ათია, ალექო, ალაბალა, აჩაინტრაინი, აქლემი, აქუცა, ათამაშე, აბაზა, ავბალანა, ავღანა.

უ უყუნთა, ბაინდურა, ბუღა, ბოღმა, ბუა, ბურთა, ბუზარა, ბენდუქიძე, ბუზლუნა, ბლატიანი, ბოცო, ბაგა, ბიჩოკა, ბაღლარა, ბაღლუა, ბაღონა, ბოინა, ბუყუნთა, ბურატინო, ბუ, ბებერი მაჩვი, ბუჯღა, ბელა, ბაკლანოვი, ბანძი, ბოსტანა, ბაზარა, ბებერო, ბრიყვი, ბებერი, ბატკანა, ბლენძია, ბურდლელა, ბუღდანა, ბაგლო, ბაჟალა, ბისკვიტა.

ო ორდა, გორკა, გაბრუშკა, გურასპა, გორანა, გუზგუზა, გავანა (რემბო), გედერე, გოთუნა, გვირილა, გუდარა, გაბარა, გარინჩა, გელე-გელე, გოჭიტო.

დ ურუა, დუდაევი, დიდო, დომბა, დაბდაბა, დოქე, დიდო, დედოფალა, დოგანო.

პ პე, ეკალა, ენოკი.

იყიდო, ვარია, ვირი, ვენოკი, ვეფხია, ვახრაკა.

ენგუზა, თათარი, თხვისო, თურქულა, თხაფა,

თენდულო, თხუ, თავქაფილა, თენდლო.

მედა, ინდაური, იგრიალე.

ლარნეტა, კიტრი (გადაბმული), კუდურა, კო-

ჟია, კვერნა, კოლო, კუბო, კაპკანა, კიტაია, კიბილო,

კუფრა, კვიცებისპარია, კაკალა, კუბო, კაპუსტა, კოპ-

ჩიკი, კიბო, კირუჩა, კოზანოსტრა, კატა, კაკალგულა,

კანკლე, კალაშოვი, კუნტრუხა, კალბასა, კოუმანა, კო-

ლინა, კლოსია, კომუნისტი, კაწია, კოლო.

ისი, ლოთია, ლაქლაქა, ლომა, ლაგერა, ლან-

გარა, ლისა, ლიფჩო.

აგდანა, მუშტუკა, მგოსანი, მამალო, მწარია,

მუსა, მგელი, მძიმე, მწარე, მიტა, მშიერი, მორთულა,

მანტიოროვკა, მაგარა, მთისა და ბარის არწივი, მგლის-მუხლა, მეტორტე, მირონა, მაიორა, მაძიგი, მაჰმუდა, მეომარი, მუსოლინი, მუზმუზა, მაწონა.

ნ

იორა, ნახშირა, ნაღე, ნემსა, ნასკება.

მ

ბობა, ოტურა, ობოლა, ოლრუჭა.

პ

ინგ-პონგა, პერებოი, პეტუ, პიკულა, პიპინე, პერია, პარკო, პესოკა, პრიცელა, პრინცესა, პოლკოვნიკა, პიტბულა, პერკა.

რ

ეტიანი, რუსკია, როჭო.

ს

ევდა, სანდალა, სიკვდილა, საბაკა, სატანა, სალოგა, სტარშინა, სერე, სტალინა, საკა, საკატო, საციხე, სამიწე.

ტ

ყისკაცა, ტუზიკა, ტეტიკა, ტიღა, ტურია, ტყის ბუზი, ტარაკანა, ტყაჭაჭა, ტახი.

კრა, ულვაშების პადვალი.

აქიზო, ფაშა, ფინკა, ფშუტი, ფაჩია, ფაცემსა.

ანქურა, ქორა, ქედანა, ქორი, ქუცო, ქიჩმარა,
ქუცუნა, ქოჩორა, ქათამა.

რეჯია.

რომია, შაუბერე, შურუპა, შარიკა, შაშლიკა,

შოკი.

ჩიტია, ჩიტა, ჩუფჩა, ჩიკო, ჩექმანა, ჩუჩუნა,
ჩართულა, ჩოპა, ჩობალა, ჩიფჩიკა, ჩილა, ჩოფანო,
ჩლიქოსანი.

ხვირა, ცომა, ცუნცულიჩი, ცივი, ცაპე, ცქვი-
ტო, ციკანა, ცინცალა, ცოცე, ცომა, ცუნცულა.

როხა, ძმარია, ძუძუ, ძიგე.

იტა, წვერა, წყეული, წკეპლა, წვეტა, წუ-
წურა, წუ, წყლის გველი, წიქარა, წოპე, წოვიკა.

ლალაძე, ყრუჭიტა, ყეო, ყოყო, ყრუ, ყოჩია,
ყაზო, ყორანა, ყანა.

იღლა, ჭყიპა, ჭანჭხლე, ჭია, ჭიტა, ჭიკვია,
ჭიმია, ჭყეტელა, ჭუტალა, ჭაჭა, ჭია, ჭაკია, ჭიო,
ჭიჭა, ჭიაყელა.

ვთისია, ხაშლამა, ხეხა ბებერი, ხეჩო, ხული-
განი, ხრიოკის მელა, ხინკალა.

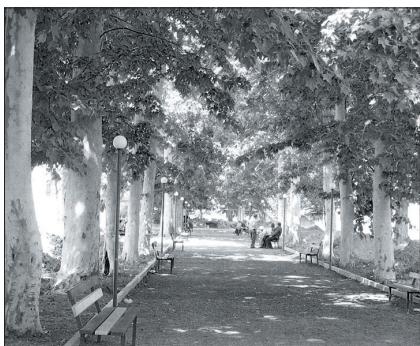
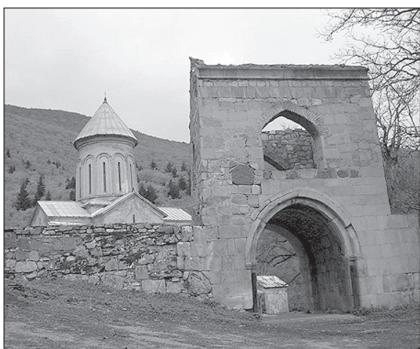
აყა, ჯეჯე, ჯედე, ჯეპა, ჯორი, ჯოჯო, ჯაჯო,
ჯაგა, ჯერი, ჯადო, ჯოკერა.

სამტრედია

Ճիշ, ածուխենա,
Ծեղթիս, ծոլոյշ, ծաზանձարա, ծացա, ծասტա, ծետքոզընա,
Ձուչեջո,
Վճոյզի, յմանի,
Ցաեթաեօ,
Թայշ, տոտինա, տավկոմիծալա, տավրոջցա,
Ֆայժո, յայնա,
Բոռթոլո, մոյենց, մայշ, մանո, միգորալա, մցոնարա,
 մեწինա, մյրալո, մարևելո, մյօյիսէթո, մաწոնա,
Առոլոնա, առիցոնա,
Ռոյյա, րոյթոյ,
Սոմացորա, սորթայշ, սյսոլոնա,
Թարზանա, թոյզի, թոյնձրա,
Շմիցավսո,
Չոյցարո, ջահո, ջարցոնի,
Վահա, յվասանա,
Արամանա,
Իայշովսկո,
Ըանցրալա,
Ժանցնա, ժոյնա, ժոյնոնա,
Խալունա,
Կամանա.

ქარელი

ტატო, აკია, ამჯანა, აბლადი, აბაზა.

რიტნა, ბოქლომა, ბოკვერი, ბოსტანა, ბოხო-
ტა, ბოტა, ბაშკირა, ბაჭია, ბირალა, ბაჭუტა, ბაბონა,
ბატონო, ბერძენი, ბუცა, ბუა, ბურთა, ბუფეტჩიკი,
ბოტა, ბაბრა, ბაი, ბეყე, ბებერო, ბარტყნო, ბროლა,
ბოხვერა, ბაჭყა, ბუტუსურა, ბონდერი, ბაბა, ბატკო,
ბაცვირა, ბოთე.

იუჟა, გარინჩა, გალაბო, გაგენა, გოდელო,
გოგმანა, გუჩური, გენკა, გარეულა, გარაგურა, გომბე-
შო.

აუშინე, დუდუ, დაყალო, დართვილული,
დულე, დოლაბიჭი, დახატული.

აწაპია, ვაჭარო, ვარდენიჩი, ვილენიჩი.

რიკი, ზანგო.

ათარ ნოდარა, თავა, თაქლა, თოფრა, თან-
თრაშა, თეთრო.

ხვი კოლა, იტილე, იადონი.

უსა, კიტრა, კურკა, კუინო, კაპეტა, კაპიკა,
კანწალა, კაჩა, კაკა, კვიტა, კუხე, კიჭა, კოშკა, კაჭალო,
კუე, კრუიფი, კემპესა, კლიუნა, კაბინკა, კლდე, კოე, კა-
ლიგულა, კვებულა, კიკო, კვაწა, კეხურა, კეხი.

ობიო, ლაძე, ლაზათი, ლომი, ლომა, ლიმ-
ბერგა, ლოჭე, ლუზუ, ლონდრე, ლიმონა.

ლლეკულა, მალიშა, მურტალო, მარშალი,
მონლოლა, მეშოკა, მაჩვი, მაია, მოკლე, მოკლე ვაჟა,
მელა, მაკრატელა, მიშეილი, მიშკიტო, მიჩიჩო, მაშტა,
მარლია, მჭედელი, მალაკო.

იკაპა, ნაცარა, ნაღია.

დანი, ოტელო, ოჩია, ოჭოლო.

იღო, პელე, პრაწა, პლუტო, პანწი, პრაღა, პელიშა, პოროპომპომბეშო, პუტი, პაჟარა, პლანა, პტიცა, პალე, პარე.

ოფურე, ჟოჟევიჩი.

უსკი, რეკეტი, რიჟა, როქე, რუჯა, რუბიკა.

ოლე, სპიჩკა, საქულა, სატანა, სიკო, სალა, სკატინა, სარკე, სანია, სიო, სომეხო, სექსი გივი, სორო, სალა, სკიპი.

უნია, ტრიპაჩი, ტანჯულა, ტუსიკა, ტაღუნა, ტაისონა, ტროყია, ტივა, ტუზი, ტომბა, ტლაპო, ტუტა მიხო, ტრიპაჩი კობა, ტორპედო, ტაღასა, ტაკვია.

ცუდური, უჯრა თამაზი, ურია კაკო, უტოვიჩი.

უზი, ფუჭელა, ფიზულა, ფეთა, ფაშა, ფილო.

აჩალი, ქაქნე, ქეში, ქვის ნატეხი, ქიმჩია.

ეჭოლა, ღუტო.

ოყე.

აო, შურკა, შაკა, შკოდა, შლიუხა, შანო.

ოპრა, ჩაქუჩა, ჩოკნა, ჩუე, ჩომბე, ჩხაკა, ჩხა-

ვანა, ჩაი, ჩერჩილა, ჩოხა, ჩიორა, ჩლახო.

ქვლეფია, ცხრარჯულა, ცხვირა, ცხავი, ცან-

გალა, ცუგო, ცოცორა, ცუკა, ცალო, ცეცე, ცაკა.

უძა, ძონძი, ძიგო, ძაგა.

როუწუნა, წივილა, წიტი, წოპელა, წუმპე,
წოპლე, წურო, წოპე, წერტილა.

ყოყე, ყოჩი, ყურშა, ყუდუმა, ყობე, ყვითელი
რუთო.

ჭიკო, ჭიპრა, ჭია, ჭუტა, ჭუტალა, ჭაჭა, ჭიუ-
ტა, ჭროლა.

ჯუბაზი, ჯიბგირო, ჯონსონი, ჯონსონიჩი, ჯა-
გია, ჯაგა, ჯუკულა, ჯაშუში, ჯახი, ჯაჯლა, ჯღუნა,
ჯიბუტი, ჯუჯლია, ჯეჯე, ჯოჯო.

გარება, ხაფულა, ხისთავა, ხოჭო, ხრიკინა,
ხამსა, ხიმსა, ხვიშტი, ხვედა.

ჰანკლო.

ԵԱՑՄՈՒ

ჭ ფიორა.

გ ლეტია, ბიკილა, ბაყალო, ბირიუკი, ბაპკენა, ბარდღა, ბორა, ბახა, ბუშტა, ბუთხუზა, ბითვია, ბაჭია, ბანცალა, ბუხალო, ბუბუ, ბიჭულა.

ბ ოჭო, გიტლერა, გაქრასკული, განგსტერა, გორილა.

ღ ოჩი, დუდე, დენიკინი, დიფერა, დაუსახე.

ჟ შმაკი, ესსტო.

ჰ ანცალა, ვატო, ვიტა, ვირთხა.

ძ აქი, ზენო, ზაპო, ზუმპო, ზუზუ, ზარნაშო.

Φხა, თუმცუხა, თაფლა.

Φმერელი.

Ϟისკისა, კვალტა, კიკილო, კიტრანა, კურტუ-
მა, კოდალა, კამბალა, კუპატა, კამფეტა, კუკნა, კუტა,
კვერნა, კიტრა, კოჭა, კიპრო, კოპიანი, კარაპუხა, კნა-
წო, კირწა, კაკალო, კვაჭი, კილუტა, კრუხო, კურკა,
კრენჩხო, კნაპა.

Ϙასტო, ლელე, ლუშკი, ლავეტო, ლავაშა,
ლევიკო, ლიფსო, ლიპლიპა.

Ϛანათა, მაყუთა, მუდო, მუნჯი, მასკოჩა, მაიმუ-
ნა, მეწისქვილე, მიჩურინა, მწვანე, მაესტრო, მიკიტანი,
მაკასინა, მეწია.

Ϛათლი, ნაჭყა, ნიბლია, ნახა.

 სო.

 ერსია, პანიკა, პურტე, პეჩე, პა, პახანა, პუტა, პიპია, პონჩიკა, პეშკა, პია, პალუნდრა, პამიდორა, პეწკა, პუშკინა, პიპინო, პარპალა.

 იშკა,
 უსი კოლა, რიჟა, რედგენა.

 ქელთმა, სეპო, სუდია, სქელა, სინო, სერბიელი, სტრელა, სუმაკე, სალა, სისხლა, სანჩო, სოჩიკა.

 იშიანი, ტრენტო, ტინგიცო, ტაიე, ტრიხა, ტრიათი, ტალიკა, ტანტლე, ტოსკა, ტრუგუნა.

 შნო ცხოველი.

უ

უთიანი, ფოსტალა, ფოცხვერა, ფილთაქვა, ფოკუსიჩი, ფუყე, ფაშქვერა, ფოთოლა, ფუტკარა.

ი

ინჩლა, ქოსა, ქვაზე.

ო

ორჯო, ოომპო.

რ

რუ, ყირო, ყიყიტო, ყაენი, ყურშა, ყავყავა, ყაყილა, ყალბა, ყვავა.

ა

არვალა, შანხაი, შტერი.

ჩ

იკორა, ჩიჩლაბუტა, ჩლიქოსანი, ჩომა, ჩლაპა, ჩორნა, ჩილა, ჩიტა, ჩოლახი, ჩუჩხმეტა, ჩხაკუნა, ჩხიკინა, ჩაჩხა, ჩინჩლა.

ც

აცია, ცუნა, ციბა, ცხვირო, ცომა, ცხვირა, ცალტვინა.

 უბაზა.

 ვრილო, წირო, წიკილო, წიპუკა, წოპე, წაწა, წიწო, წუპაკა, წიპლიო, წრიპინა.

 ლანტო, ჭუკია, ჭიპა, ჭუკრა, ჭელა, ჭრელა, ჭრიჭინა, ჭუტალა, ჭეხო, ჭლაჭა, ჭია, ჭარხალა.

 აჩია, ხოხორო, ხუშტარა, ხინჩლა.

 იშკი, ჯუნა, ჯიგარო.

 ორაციო.

აგარა

 ნაღვლე.

 აქია, ბაზია, ბურდლუნა, ბალიშა, ბალო, ბელეშა, ბიჩოკა, ბაჩა.

 რიგალა, გოძია, გორიკიჩი.

 ელეცა, ლელე.

 ლიბო.

 ელია, ზორბა

 ურმანა, თარითური, თაგვი.

Օ ურეცა.

Վ արգինա, კრეტիա, კრეჭիա, კակաჩո, კოდալա, კոտեղ, կորկութիա, կոჭիա, կուսկուսա, կոկուտո, կուբռովիշ, կզարդալա, կուրկա, կոմიսարո շուկո, կոնկլա.

Ը օսա, լուցա, լունինա, լուծահի.

Ձ տուլո, մութիհա, մացուզարա, մացաւո, մուրճի, մթապեծելո, մռմի.

Շ օյորա, նախშորա, նացարա, նույարժիա, նոյաձա.

Ո տեղ, ռոռ.

Ֆ ալո, პոյնա, პայարա, პոհոննոյա, პեტրո, პոթ- յոնա, პալուայ.

იუა, რუბენ.

ანჩო, სპილო, სიხო, სტოლბა, სიზმარა,
სკვინჩო, სტალნა.

ილა, ტუტე, ტიკალა, ტვლეპია, ტულპანა,
ტროფე, ტანტალა, ტახო, ტანცო, ტატე, ტაშქალებო,
ტარტაროზა, ტაფა.

დარდელა.

აშვა, ფრონტიკა, ფეფე, ფუსურა, ფლატე.

ქრქა, ქანჩა, ქანჩო, ქაფჩა, ქინქორა, ქორო.

ერო.

ჭატსკი, შიფერა.

ორთო, ჩება, ჩიბა, ჩამიჩა, ჩუტე, ჩენჩი.

იცა, ცხვირა, ცამცომა, ცუგო.

ვენიტიტია, წოპე, წრიპა, წრუტი, წვიმა,

წვიმიტა.

იჭყინა, ჭორია, ჭეჭე, ჭალიმელა, ჭყიპინა,
ჭალარა, ჭიპრო, ჭიპა, ჭიკლა.

ვიმირა, ხარხარა, ხლართი, ხინკალა, ხასანა,
ხახაბო.

აგა, ჯოჯო.

მოკლე ამბები

ზაგშა

სტუდენტებმა რომ ხშირად იციან ერთმანეთის ტანსაცმლის ხმარება, ეს კარგად იცის მან, ვისაც წლები აქვს გატარებული სტუდენტურ საერთო საცხოვრებელში, ან დაქირავებულ კერძო ბინაში.

გურამ ნოზაძეს უძვირფასესი ზამშის პალტო ჰქონდა, მართლაც უიშვიათესი. ამ პალტოთი გავლა-გამოვლა ერთ რამედ ღირდა და ისიც თავმომწონედ დასეირნობდა თბილისის ქუჩებში.

ერთხელ მეგობარმა სთხოვა – იქნებ მათხოვო შენი პალტო, ლენინგრადში მივდივარ და თავს მოვიწონებ „ბლანდინკა“ გოგოებშიო.

ხელგაშლილობით ცნობილი გურამი უარს როგორ ეტყოდა ძმაკაცს, ათხოვა პალტო და ყოველი შემთხვევისთვის დააწია: „მაინც ფრთხილად იყავი, არაფერს გამოედო და არ დამიზიანო და დამილაქავოო“.

დააგვიანდა მეგობარს ლენინგრადიდან დაბრუნება. გურამი ნერვიულობდა. ბოლოს, როგორც იქნა ჩამოვიდა და გურამს ხასიათი გაუფუჭდა მის შემხედვარეს:

— სად არის ჩემი ზამშის პალტო, რა უყავი, ეს რა ჯანდაბა გაცვია?!

— ეჭ, ჩემო გურამ, ვტყუივარ... ნასვამებს ჩხუბი მოგვივიდა ადგილობრივებთან, მაგრად გვცემეს და შენი ზამშის პალტოც ხელს გააყოლეს.

— ფური, შენიო, — ჩაილაპარაკა გურამიშ და ერთიანად განადგურებულმა მიაკითხა თავის ოთახს.

ამის შემდეგ ხშირად გაიგონებდით გურამის ჩივილს: „აფსუს, რა პალტო დამიკარგეს“, „ფური, რა მიყო იმ ბედოვლათმა“, „ნეტავ ვის აცვია ჩემი ზამშის პალტო“, „ასეთი ზამშის პალტო არავის აქვს“, „რა ვქნა, ზამშის პალტოს გამო ხომ არ დავკარგავ მეგობარს“ და ა. შ. გაუთავებლად.

ჰოდა შეარქვეს მეტსახელად „ზამშა“.

ზაპანჩურა

ზაპანჩურა ცნობილი იყო თავისი ენამოსწრებულობით და თვითმყოფადი იუმორით. ასევე გამოირჩეოდა აზარტული ხასიათით.

ყველამ იცოდა მისი ჰობის შესახებაც. კერძოდ, ძალიან უყვარდა საკოლმეურნეო ბაზარში ვაჭრობა. დიდ დროს უთმობდა ამ საკითხს, რითაც მართლაც რომ ღებულობდა შინაგან სიამოვნებას. რამდენჯერმე აივლიავდა დახლებს, ერთიდაიგივე ადგილზე მივიდოდა ორჯერ-სამჯერ, საქმის ცოდნით აფასებდა საქონელს და თუ მოახერხებდა თავისი ენაწყლიანობით ფასის მოკლებას — მის შინაგან ბედნიერებას არ ჰქონდა ზღვარი.

ერთხელაც მოეწონა ქათამი და შეუმჩნეველი მზერით რამდენჯერმე ავლა-ჩამოვლის შემდეგ მიადგა

ქათმის პატრონს. ქათამი ხელში შეათამაშა, ფრთებქვეშ შეხედა, მერე შეუბერა და კანი შეუთვალიერა.

- რა ღირს ქალო, შენი წირპლიანი დედალი?!
- წირპლიანი სულაც არ არის.
- ჰო, კარგი. რა ღირს შენი გადაკრუხებული დედალი?
- არც გადაკრუხებულია...
- კვერცხს დებს?
- დღეში ორჯერ.
- ზაკანჩურა დაიძაბა.
- მაინც, რამდენი უნდა მოგცე, რომ შენც კმაყოფილი იყო და მეც გავიხარო?!
- 10 მანეთს ფეხი არ მოეცვლება.

- რა ღირს ქალო, შენი წირპლიანი დედალი?!

— უჰ, რას ამბობ, ამ ცინგლიან დედალში ვინ მოგცემს მაგდენს.

— არ მომცემენ და უკან წავიყვან სახლში, ფასს კი არ დავაკლებ, — გაკაპასდა ქალი.

ზაკანჩურა მთელი არსებით ჩაერთო ვაჭრობაში. იცოდა ხოლმე თქმა — ბაზრის ეშხი ვაჭრობაში და ფასდაკლებაშიაო. აბა, ის რა სიამოვნებაა, თუ რამდენიც დაგიფასეს, იმდენივე გადაიხადეო.

გამყიდველი ქალის სიჯიუტე მოსწონდა და ახალი აზარტით შეუტია.

— კარგი, კარგი, მოგცემ შვიდ მანეთს და შენც კარგად და მეცა.

— მეხიც დაგცემიათ შენცა და შენ შვიდ მანეთ-საც...

— კარგი, აპა რვა მანეთი და მოვრჩეთ.

ქალმა დახლზე დადებული ფული მუჭაში მოჭმუჭნა და უდიერად გადმოუყარა.

— შენ მყიდველი არ ხარ, ლაზლანდარობ რაღაცას, ახლა გამეცალე აქედან, თორემ არ ვიცი რას გიზამ.

სწორედ ეს უნდოდა ზაკანჩურას. მომძლავრებულმა აზარტმა ერთიანად დაუარა ტანში და ერთხელ კიდევ სცადა შევაჭრება, მაგრამ ამაოდ. ქალი პასუხს აღარ სცემდა და საშიშად იბლვირებოდა.

კარგიო, მოურბილა ხმას ზაკანჩურამ. ერთი რამე მაინც შემისრულე.

— აბა, რა გნებავს?

— ქალო, ბაზარი ვაჭრობისაა, ჰოდა თუ მაინც-

დამაინც ათ მანეთად გინდა გაყიდო შენი ქათამი, ასე მოვიქცეთ...

— აბა, როგორა? — დაინტერესდა გამყიდველი, ყური მოჰკრა რა ათ მანეთს.

— როგორა და ასე... მე წავალ, გავივლ-გამოვივლი და ისევ აქ მოვალ; ეგ შენი ქათამი დამიფასე თორმეტი მანეთი. მე შეგევაჭრები და შენც დამიკელი ორი მანეთი. მეც გავიხარებ და შენცა.

ქალი დათანხმდა, თანც ჩაეცინა და უფრო დაკვირვებით შეათვალიერა ზაკანჩურა.

როგორც ითქვა, ისე მოიქცნენ. ზაკანჩურამ ორი მანეთი დააკლებინა და გაიხარა.

ქალმა თვალი გააყოლა უცნაურ მყიდველს და შინაგანად იგრძნო, რომ ზაკანჩურა იმ წუთებში, ყველაზე ბედნიერი კაცი იყო.

* * *

ზაკანჩურას ძალიან უყვარდა ძმაკაცებში პურმარილი და დროსტარება, რის გამოც სახლში ხშირად დილაადრიან ბრუნდებოდა. ცოლი სისტემატურად საყვედლურობდა:

— ცოტა ადრე მოდი სახლში, როდემდე უნდა ვინერვიულოო.

ერთხელ ასე უპასუხა ცოლს:

— ქალო, გამოენისას მოვდივარ და ამაზე ადრე როგორლა დავბრუნდე?!.

ბონდრო

ჭაბუკი ბონდრო ახლობლებს წაუყვანიათ, რათა მისთვის ფეხსაცმელი მოეზომათ და ეყოდათ. ბონდროს დას, ნინას ძიუმართავს გამყიდველისთვის — ერთი, ფეხსაცმელი შემირჩიე ბავშვისთვის, ფეხშიშველი მყავს საცოდავით.

- მოდი, ბიჭო, დაენახე;
- ბონდრომ წინ წამოიწია.
- მაღალი ტანისა და ძვალმსხვილა ყოფილა ბონდრო.

- რას შობი, ძამია, რაებს ზომავ?
- ეს სახლი გაფართოების ზონაშია მოყოლილი და...
- მერე, შე კაი კაცო, შენ წელში არაა ეგ საზომი?! აი შენ ათი თუმანი და დანარჩენი მერე იყოს...

- რა ზომის ფეხსაცმელი გჭირდებაო, უკითხავს გამყიდველს.
- ორმოცდაზუთიო, უპასუხია ბონდროს დას.
- გამყიდველ ქალს თვალები გაფართოება გაოცებისგან.
- ეს რაღა ბავშვიაო, ქალო...

* * *

ფეხბურთელთა გუნდ „გორპოში“ თამაშობდა ბონდრო. საკმაოდ წარმატებული მეკარე იყო.

ერთხელაც, ქუთაისში ჩაუტარებიათ თამაში და შემდეგ გადაუწყვეტიათ რესტორანში შესვლა, მაგრამ არ ჰქონიათ საკმარისი ფული.

ბონდროს უთქვამს, მე ვიშოვი ფულსო. შეუძენია ფანქარი, ბლოკნოტი, ე. წ. „რულეტკა“ და მისდგომია ერთ-ერთ მდიდრულ სახლს.

ზომავს მანძილებს: ჭიშკრიდან ტროტუარამდე, ქუჩის სიგანეს, დაშორებას სახლის კედელსა და განათების ბოძს შორის და ყოველივეს საქმიანი იერით იწერს ბლოკნოტში.

რას აკეთებო, მიუახლოვდა სახლის პატრონი. ქუჩა ფართოვდება და თქვენი ეზო ყვება გაფართოების ზონაშიო, — უთქვამს შეწუხებული სახით ბონდროს.

მერე, შე კაი კაცო, შენს ხელში არაა საზომი და ბლოკნოტი?! ა, შენ ათი თუმანი და დანარჩენი შემდეგ იყოსო, — უთქვამს სახლ-კარის პატრონს.

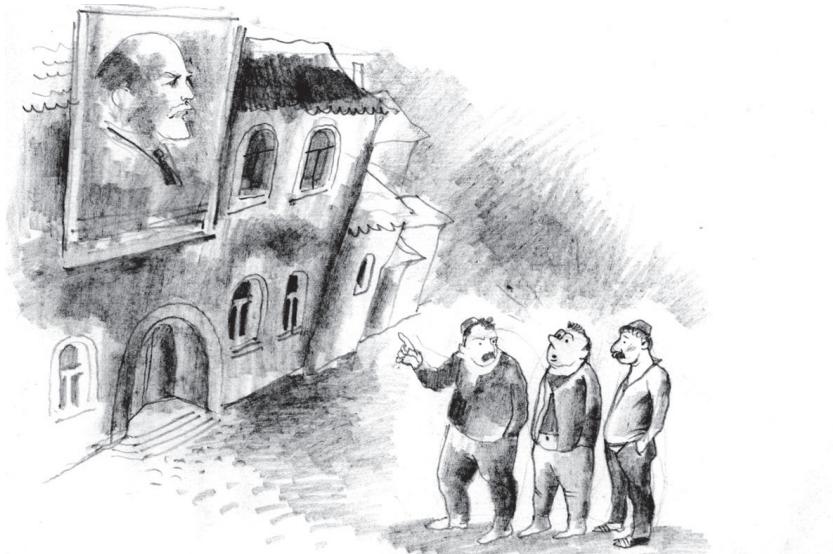
კარგი დრო გაუტარებიათ იმ საღამოს რესტორანში ბონდროსა და მის მმაკაცებს.

ხრაპუნა

თელავის ცენტრალურ მოედანზე ბიბლიოთეკის წინ დგანან ე. წ. ბირჟავიკები და კამათობენ და ბჭობენ ათას რამეზე.

ქალაქი ემზადება საპირველმაისო დღესასწაულისათვის და ირგვლივ იგრძნობა საყოველთაო გარჯა და ფუსტუსი.

ორნი კამათობენ — გინდა თუ არა ოთხი მეტრის სიმაღლე იქნებაო თეატრის ფასადზე ჩამოკიდებულ-მიმაგრებულ დიდი ბელადის სურათსო. არა, არ იქნება

ხრაპუნას ეკითხებიან:

- ამა გვითხარ — რა სიმაღლე ექნება ამ ბელადის სურათს?
- ზღვის დონიდან?!

მაგდენიო – ჭირვეულობდა მეორე. მოდი, ნიძლავი დავდოთო, ხელი ჩამოართვეს ერთმანეთს და ვიღაცას გასძახეს – ჩაჭერიო.

ამ დროს გამოიარა ხრაკუნამ, ბირჟაზე მდგომ-თათვის ავტორიტეტულმა პიროვნებამ.

– ხრაკუნ, მოდი ერთი მოგვარიგე, შენი გვჯერა და როგორც იტყვი ისე იქნება.

– რაშია საქმეო, იკითხა ხრაკუნამ.

– რამდენი მეტრი ექნება სიმაღლე აი, იმ სუ-რათს.

ხრაკუნა ცოტა ზანს ჩაფიქრდა და საპასუხოდ ჰკითხა... ზღვის დონიდან?!?

პირატუნე

ეზოს ჭიშკრიდან ოდნავ მოშორებით იდგნენ ე. წ. ქელების მუქთა მჭამელები, რომლებმაც, ზოგჯერ, ისიც კი არ იცოდნენ, თუ ვინ იყო გარდაცვლილი. კარგად იცოდნენ მათი საქციელის შესახებ, მაგრამ ვინ გაუბედავდა რაიმეს თქმას, ისინი კი ისე იყვნენ გათავსედებულები, რომ პროცესიასაც კი არ მიჰყვებოდნენ და მხოლოდ სასაფლაოდან დაბრუნებულებს ელოდნენ და პირველები შემოუსხდებოდნენ ხოლმე საქელეხო სუფრას, სადღაც ბოლოში.

ერთ-ერთი გასვენებისას ჭირისუფალმა შეუტია ჯგუფადმდგომ ბედოვლათებს: „უი, თქვე უვარგისებო,

თქვე მუცელგასახეთქებო, არ გაიხაროთ, აჰა, თქვე მუწუკებო; სასაფლაომდე მაინც გააცილეთ, სულ ორი კილომეტრია, მეტი ზომ არა, თქვე უჯიშოებოო...

აკნატუნებ გამოიდო თავი და როყიოდ უპასუხა:

— ორი კილომეტრი მაგითვინ არი (ხელი გაიშვირა მიცვალებულისკენ), თორემა, ჩვენთვინ ოთხი კილომეტრი გამოვა...

აჭა

დღიაკაცო, აჭამე, ზომ გესმის, ლამის ჩხავილით გაიგუდოს ბალლი — გასძახებდა ზოლმე ოჯახის უფროსი საოჯახო საქმეებში ჩართულ, ახლადმომშობიარებულ დიასახლისს.

ბალლიც დაემგერებოდა ზან ერთ და ზან მეორე ძუძუს და ზარბად წოვდა დედის რძეს.

ყველა ძუძუმწოვარი ბავშვი ჭირის, როცა მოშივდება, მაგრამ ის ზედმეტად მომთხოვნი იყო და ისე გაპკიოდა, რომ მოსვენებას არ აძლევდა გარეშემყოფთ.

ჰოდა სულ უფრო ხშირად ისმოდა ოჯახში: აჭამე ქალო, აჭამე დედაკაცო...

ლაპარაკის დაწყების საფეხურზე ბავშვები სიტყვების წინა ბერებს წარმოთქვამენ ხშირად და ამ შემთხვევაშიც ასე მოხდა.

აჭამეს ძახილში იზრდებოდა ნელ-ნელა. პირველი სიტყვები, რაც წარმოსთქვა იყო დე... (დედაკაცოდან) და აჭა (აჭამედან).

ჰოდა შეარქვეს „აჭა“. მერე კი, როგორც ხშირად ხდება, მამის მეტსახელი გადაყვა ორ ვაჟიშვილს და მათ შესაბამისად ეძახდნენ უფროს და უმცროს აჭას.

სიმავრია

მაღალი, რომ იტყვიან „აწოწილი“ და გამხდარი აგებულების იყო ბენო ესიტაშვილი. ყველაზე მეტად კი თვალშისაცემი იყო მისი, თითქმის სიწითლემდემისული ე.წ. რიჟა ფერის თმები.

თავისი მაღალი ტანისა და არაჩვეულებრივი

- ნეტავ, რად გაჩერდა მატარებელი?
- გაჩერდებოდა, ამა რა იქნებოდა, ბენომ თავისი ბროწეული-ვით წითელი თავი რომ გაჰყო გარეთ...

სწრაფი მოძრაობების წყალობით, საკმაოდ კარგად თა-
მაშობდა კალათბურთს.

ერთხელაც, მატარებლით მიდიოდნენ თბილისში,
სპარტაკიადაზე, თელავის სპორტსკოლის კალათბურ-
თელები, მათ შორის ბენოც.

ბენოს, თავისი მოწითალო თავი გაუყვია ფანჯრი-
დან და მატარებელიც უცბად გაჩერებულა.

აბა, რა იქნებოდაო – უხუმრიათ ამხანაგებს, სიმა-
ფორივით თავი რომ გაჰყო ფანჯრიდანო.

ასე დაიბადა მეტსახელი „სიმაფორა“.

ტიპჭორა

საახალწლოდ X კლასელი ცხრა ბიჭი შეიკრიბა
ყურაშვილების ოჯახში. იმ დღეს მშობლებმა პირველად
დართეს ნება ბიჭებს დაელიათ ღვინო და ემხიარულათ
ისე, როგორც სურდათ.

იმღერეს, იცეკვეს და იმხიარულეს. გათენებისას
კი თამადას, მომავალ „ტიკჭორას“ ცხრა ჯამი შეუ-
ვსია კახური ღვინით, უდღევრძელებია მასპინძელი
და რვა თანაკლასელი და ღიღინ-ღიღინით წასულა
სახლში.

მერე, საოჯახო ალბომში უნახავთ მისი პატარაო-
ბის სურათი, სადაც ტიკჭორაზე ზის და ამის შემდეგ
საბოლოოდ შეურქმევიათ „ტიკჭორა“.

პვასო

სანატრელ და სამეგობრო კაცად ოცნობენ მერაბ გზირიშვილს – ბავშვობისას ყველასთვის საყვარელს და მოზრდილობისას ზრდილობით, კულტურითა და განათლებულობით ცნობილსა და გამორჩეულს. ერთ რამეს კი ვერ ახერხებდა (ჭაბუკობისას) – „კის-კისის“ ნაცვლად ამბობდა „კვას-კვასს“ და შეარქვეს კიდეც მეტსახელად „კვასო“.

ტურეცი

ბავშვობაში „მასრაობის“ თამაში უყვარდათ უბნელ ბიჭებს. მიწაზე მოხაზავდნენ პატარა წრეს, ჩადგამდნენ სხვადასხვა ფორმის, ზომის, მარკის, ფერის ჰილზებს და ბრტყელი ქვის, ე. წ. „სალის“ მიწაზემოსრიალე ტყორცნით ცდილობდნენ წრიდან ჰილზების გატანას. ვინც მეტს გაიტანდა, ის იყო მოგებული და ჰილზებიც მას რჩებოდა. ყოველ ჰილზს თავისი შეფასება (ქულა) ჰქონდა. ასე მაგალითად, უფრო ძვირად ფასობდა თითბერის ჰილზი – ვიდრე სპილენძის. სანაღირო თოფის ჰილზზე მეტი ქულით გამოირჩეოდა ნაგანის ან ზოგადად, პისტოლეტის ჰილზი. კიდევ უფრო მაღალი ქულით ფასდებოდა ავტომატის, ტყვიამფრქვევისა და ტანკსაწინააღმდეგო ქვემეზის ჰილზი და ა.შ.

იტყოდნენ ბიჭები – ჩავიდეთ ათ-ათიო და ვისაც როგორ შეეძლო, აგროვებდა ათ ქულას და ჩადიოდა წრეში.

ერთხელ, შარიანობით ცნობილ, მაგრამ მოთამაშეთა შორის ყველაზე მცირეწლოვან ბიჭს არ ეყო ჩასასვლელად ქულები, შემორჩენოდა სულ ერთი ცალი პატარა, თითბერის ჰილზი და დაუწყო მტკიცება სხვებს: „ეს მაგარი ჰილზია, უბრალო არ გეგონოთო და თან ხელში ათამაშებდა გამომწვევად. ბიჭებმა მასხარად აიგდეს – წადი, წადი, ვის ატყუებო.

პატარამ კი, შთაბეჭდილება რომ მოეხდინა, შეუტია: თქვენ რა გესმით, ეს ტურეცია (თურქული) თქვე შობელძაღლებოო და შეარქვეს კიდეც „ტურეცი“.

პურპა

პატარა ბიჭმა ჰქითხა მამას – შალვა ძიას კურკას რად ეძახითო.

მამამ უპასუხა – აბა კარგად დააკვირდი, რა პატარა ტანისაა, ყველაზე დაბალია, თანაც თავი სულ მოტვლებილი აქვს, ერთი ღერი თმაც კი არ აქვს თავზე და სხეულის მრგვალი ფორმით გამოირჩევა – ამიტომაც შეგარქვით კურკა.

ლოპოტის დათვი

ლოპოტა მდინარეა, რომელიც ალაზანს ერთვის მარცხენა მხრიდან ფშაველ-ნაფარეულის მახლობლობაში. იქიდან იყო წარმოშობით უკეთილშობილესი პიროვნება მიშა ქიტიაშვილი.

გარეგნულად დევკაცს ჰგავდა. ვეებერთელა ტანის პატრონს ხორციც ბლომად ჰქონდა შესხმული და მუცელიც კარგად მოზრდილი. შავი, ჯაგარივით წვერულვაში ჰქონდა. კანის ფერით შავკანიანს უფრო წააგავდა. კახური ქუდი განუყრელად ეხურა თავზე. მორებივით მსხვილი ფეხებით მძიმედ დააბიჯებდა – იფიქრებდი მიწა ინძრაო. „ლოპოტის დათვი“ შეარქეს მოსიყვარულე ძმაკაცებმა სიკეთითა და ერთგულებით გამორჩეულ კაცს.

გაბო

სტუდენტურ არდადეგებზე, ზაფხულობით, ბიჭები ქვის სამტვრევ კარიერზე მუშაობდნენ და ორიოდ კაპიკს შოულობდნენ პატიოსანი, მაგრამ მძიმე შრომით.

ომის შემდეგ ევაკუირებული რუსი ეროვნების კაცი ჰყავდათ ბრიგადირად, რომელიც საქართველოში დარჩა საცხოვრებლად.

რა გქვიაო, შეეკითხნენ ერთხელ ბიჭები. გავრ-

ილიო, უპასუხა ბრიგადირმა.

ახლა გავრილი არ გამაგონო, უთხრა უშანგი ყორანაშვილმა. ჩვენებურად შენ ხარ გაბოო და ამის შემდეგ იმ ბრიგადირს ბიჭები ეძახდნენ გაბოს: „გაბო, იდი სუდა“, „გაბო, იდი კუშატ“, „გაბო, ვოდკუ ლუბიშ?“ და ა. შ.

მერე, ის გავრილი სადღაც გადაიკარგა, ხოლო „გაბო“ მეტსახელად შემორჩა მის „ნათლიას“ უშანგის.

ითრიე

არის ისეთი გასართობი თამაშები, როდესაც კალამი და ქაღალდია საჭირო, რათა სისტემატურად აკეთო შესაბამისი ჩანაწერები.

მამუკა მირუაშვილი გაგზავნეს კალმის მოსატანად. ცოტა სწორი შემდეგ მოიტანა კალამი და თქვა: „ბიჭებო, კალამი ვითრიე“.

ამიტომაც დაერქვა ითრიე.

ობოლა, ოღოუჩა და ბუზარა

„განუყრელი მმაკაცების“ სახელითაც იცნობენ ამ სამ ახალგაზრდას ქ. კასპში.

სიკვდილა და პუბლი

ამ ორ მეტსახელთან დაკავშირებით ასეთი ამბავი იცის ყველა კასპელმა.

ქმართან საქმე ჰქონიათ და კაცი გაუგზავნიათ. მეუღლე ყოფილა მხოლოდ სახლში.

გადაეცითო, უთქვამს მომსვლელს, რომ სიკვდილა იყო და დაიბარა, კუბოსთან ჩამოვიდესო.

დიასახლისს გული წასვლია.

პროვესორა

კასპში ამ მეტსახელით იცნობენ ზაურ პაპაშვილს. ადრე თურმე მუშაობდა ელექტრო აპარატურის ქარხანაში. ხელმარჯვე ოსტატად მიაჩნდათ, რადგან ბევრი რამე იცოდა და ბევრ რამეს აკეთებდა თავისი გამოცდილებისა და გამჭრიახობის წყალობით.

„ზაურ, ონკანი გაფუჭდა“, „ზაურ, ჩამრთველი არ მუშაობს“, „ზაურ, საბურავი გასკდა“, „ზაურ, ანტენა არ მუშაობს“, „ზაურ, სკამს ფეხი მოსტყდა“ და ა. შ.

ზაურიც დაუზარებლად აკეთებდა ყველაფერს და თავის უშუალო მოვალეობასაც პირნათლად ასრულებდა. ჰოდა მეტსახელად „პროფესორა“ შეურქმევიათ.

გორგა

გოგი მერებაშვილის მეტსახელია. რუსული სიტყვის შინაარსიდან გამომდინარე (მწარე, სიმწარე) დაურქმევიათ ეს სახელი.

ფაშისტების ტყვეობიდან განთავისუფლებული, ახლა კომუნისტურ რეჟიმს გადაუსახლებია შორეულ ციმბირში. საოცრად ძნელი ცხოვრება პქონია გადასახლებიდან დაბრუნების შემდეგაც. ხშირად საუბრობდა ახლობელთა წრეში მის მიერ გადატანილ მძიმე და მართლაც მწარე ცხოვრებაზე და „გორგაც“ შეურქმევიათ.

ბენდუქიძე

ამჟამად მუშაობს მეწაღედ. ბენდუქიძე მეტსახელად შეურქმევიათ ყოფილ მაღალჩინოსანთან, კახა ბენდუქიძესთან, საოცარი გარეგნული მსგავსების გამო.

რემბო

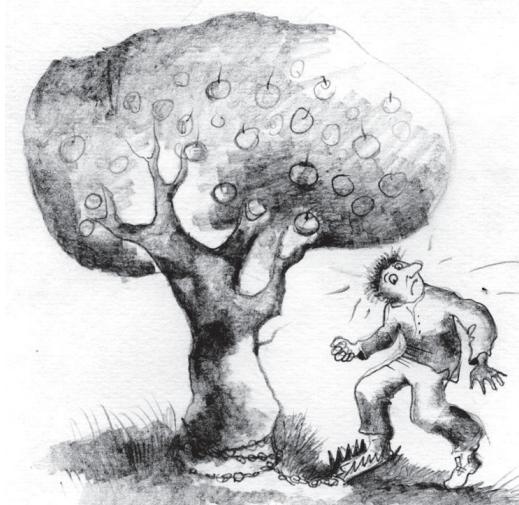
იგივე „გავანა“ პროფესიონალი არის მძლოლი და აქვს უშველებელი სატვირთო მანქანა, ისეთი, როგორიც ცნობილ ფილმში „მთელი ძალით“ კინომსახიობ სილვესტერ სტალონეს, რომელსაც „რემბოს“ სახელით უფრო მოიხსენიებს კინომოყვარულთა დიდი წრე.

გელერე

მატარებელს ჩაუვლია და მისთვის უკითხავთ რა მატარებელი იყო. მასაც უპასუხია აბსოლუტურად გაუთვითცნობიერებლად — „გელერისაო“ და ეს მეტ-სახელიც „დაუმსახურებია“.

პაპპანა

თუ ვინმე დაიჩივლებდა: „აი, ქათამი მომპარესო“, „აი, ქურდმა ბინა გამიძარცვაო“, ან „ბალიდან ზილი მომპარესო“

სხვებს ასწავლიდა ხაფუნვის დაუების, დაძურების, შენიღბვისა და უსაფრთხოების წესებს და თავად კი გაება...

და ა. შ. — ყოველთვის ურჩევდა ხაფანგის დადგმას და თან უხსნიდა ხმარების წესს. თურმე თავისი თავი ხაფანგების დიდ მცოდნედ მიაჩნდა და ამაყობდა.

ისე კი მომხდარა, რომ საკუთარ ხაფანგში თვითონ მოჰყოლია კიდურები და მაგრადაც გამრარებულა.

მანტილოვპა

მაღალი, აწოწილი, ხმელ-ხმელი ჭანის ყოფილა რკინასავით მაგარი კუნთებით და რკინასავით მკვრივი. კარგი, კაცური ჩხუბი იცოდა და ვისაც დაარტყამდა თავის ხმელ-ხმელ რკინასავით ხელს, ცუდ დღეში აგდებდა.

ჯეპა

უფიქრია — მოდი მეზობლის ბალ-ბოსტანში შევალ და კიტრს დავაგემოვნებო (ძალიან ჰყვარებია კიტრი).

პატრონი სახლში არ ყოფილა, მაგრამ ძალლმა აიწყვიტა, გამოეკიდა პირში კიტრგაჩრილს და საშინლად დაკბინა. ძალლის სახელი ყოფილა „ჯეპა“ და ამის შემდეგ კი მას შემორჩა მეტსახელად.

— დამაცალე, შე ოხერო — ლუკმა ჩავყლაპო...

დუდაევი

მუშაობს კასპში პარიკმახერად. ძალიან დიდი სიმ-პათიებით არის გამსჭვალული ჩეჩნეთის (იჩქერიის) ყო-ფილ პრეზიდენტის ჯოხარ დუდაევის მიმართ. თურმე სულ მისი სახელის ხსენებაშია და აკი შეარქვეს კიდეც მეტსახელად „დუდაევი“.

ნათლია კი ყოფილა მისი კოლეგა „ჭიმია“.

აბდულა

ჭალარამოძალებული აბდულა შევიდა ერთ პატარა სასურსათო მაღაზიაში და მოითხოვა ბარათი მობილური ტელეფონის გასაქტიურებლად. მაღაზიაში არავინ იყო ორი გამყიდველი გოგოს მეტი. შედარებით უფროსმა, შავგვრემანმა გოგონამ ბარათი და სალარო აპარატის ქვითარი ნაზად გამოუწოდა აბდულას.

აბდულამ ჯიბეები მოიქექა და შეწუხებული სახით მიმართა შავგვრემანს:

— მე შეყვანა არ შემიძლია, სათვალე სახლში დამრშა. იქნებ შენ შეიყვანო?!

ქერათმიანს გაეცინა, მაგრამ შეეფეთა შავგვრემანის მკაცრ შემოხედვას და გნოლივით გაიტრუნა.

შავგვრემანმა გადაფხიკა ბარათი, გაააქტიურა აბდუ-ლას ტელეფონი და ღიმილით კარგად ყოფნა უსურვა.

ერთი კვირის შემდეგ აბდულამ ჩაიარა იმ მაღაზ-

ის წინ და შემოესმა ქერათმიანის სიტყვები.

— ნახე, ნახე... ის კაცი მოდის, შეყვანა რომ არ შეუძლია.

აბდულამ წაუყრუა, ვითომ არაფერი სმენია.

მტაცებელი

არიან ადამიანები, რომლებიც მომხვეჭელობით არიან დაავადებულები; ყველაფერი თავისთვის უნდათ და შეძლებისდაგვარად იჩემებენ და იტაცებენ, რასაც მოასწრებენ. მათვის ჩვეულებრივი ამბავია „ჩემია, ჩემის“ ძახილი, ჰოდა ჩვენ „გმირს“ შეარქვეს მტაცებელი.

ვრონტიპა

მეორე მსოფლიო ომის ქარცეცხლიან დღეებში დაიბადა და ეს სახელიც უცბათ შეურჩიეს.

ტულკანა

როგორც ამბობენ ტიტას თესლი პირველად მან შემოიტანა და გაამრავლა. ახლაც ამ საქმით არის ოჯახი დაკავებული და გამოყავთ სხვადასხვა ფერის ტიტა.

თურმე დიდი მოთხოვნილებაა შრომისმოყვარე ოჯახის ბრენდზე საქართველოს სხვადასხვა კუთხეში.

შტატსკი

განიერტოტებიანი შარვლით დადიოდა და ტოტის ძირებს ისე იქნევდა, იალქნიანი ნავი გეგონებოდათ.

თურმე ეუბნებოდნენ ხშირად, ეგ რანაირი შარვალი გაცვია, მოდაში აღარ არისო.

ის კი თავაწევით, ამაყი მზერით პასუხობდა: „შტატსკი“ ვარ, „შტატსკი“.

ნიკორა

შავი და ხუჭუჭი თმა ჰქონია სიჭაბუკეში. მერე კი შემთხვევით მძიმე განსაცდელში მოხვედრილა და დიდი შინაგანი სტრესის შედეგად თავზე მოულოდნელად გასჩენია თმის თეთრი ზოლი ლამის კეფიდან შუბლამდე. ამიტომაც შეარქვეს ახლობლებმა ნიკორა.

ახლა მას მთელი თავი თეთრით აქვს დაფარული, ნიკორა კი შემორჩა მეტსახელად.

პოჩონიკა

ადამიანების უმრავლესობა ბურთულასაკისარს მოიხსენიებს რუსულ „პოდშიპნიკიდან“ წამოსული „პაჩემნიკით“. ის კი ამას ვერ წარმოთქვამდა სწორად და ერთთავად გაიძახოდა — პოჩონიკა ჩაიშალა, პოჩონიკა მაქვს საყიდელი, პოჩონიკა ვიშოვე და ა.შ.

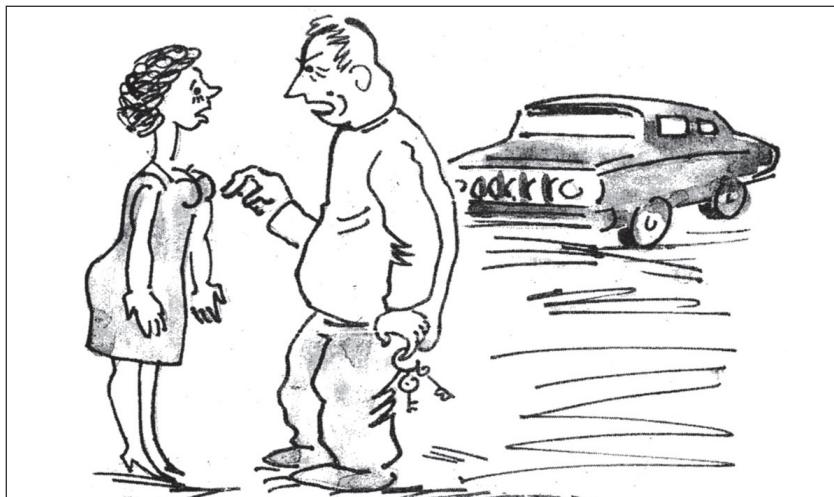
ჯიმა

ამ სახელით (შეიძლება ითქვას – მეტსახელით) იცნობენ რევაზ კაპეტივაძეს. იგი გამოირჩევა თვითმ-მყოფადი იუმორით.

მოგვყავს რამდენიმე ამონარიდი მისი წიგნიდან „ჯიმა კაპეტივაძის იუმორი“ (2002 წ. „პრომგორი“).

ზიმოი პრიედუ

ერთხელ შავი „ზიმით“ ვიყავი წასული გაგრაში დასასვენებლად. გავიცანი მოსკოველი გოგონა სვეტ-ლანა. ჩემს ჭკუაში, რუსულად შევთავაზე მანქანით გას-ეირნება.

– ტი პადაუდი, ზიმოი პრიედუ ი ვმესტე პავლემ კულა სატიტე!

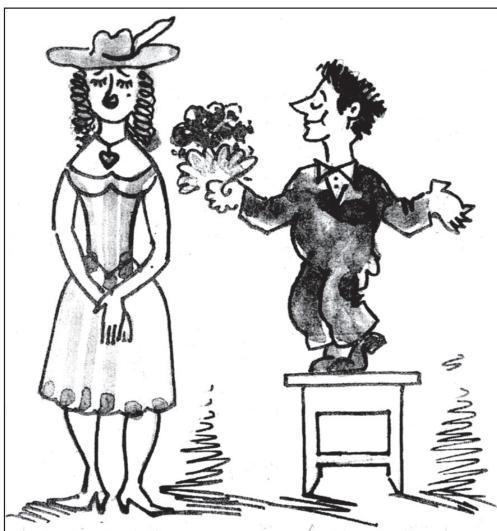
— ტი პადაუდი, ზიმოი პრიედუ ი ვმესტე პაედემ კუდა ხატიტე-მეთქი.

ველოდები ამ ქალს მთელი ორი საათი და არ მოდის პაემანზე.

მეორე დღეს შემთხვევით მხვდება პლაუზე და გაბრაზებული ვსაყვედურობ — პაჩემუ ტი ნე პრიშლა, ნა სვიდანიე? სვეტლანა გაკვირვებული მსაყვედურობს: „ტი ჟე სკაზალ, ჩტო ზიმოი პრიედუ, კაკ ია მაგუ პადაუდაწ დო ზიმი, სეიჩას ავგუსტ მესიაც“.

ტაბურეტკას მივიდგამ, მივწვდები

ახალგაზრდობაში ჩემზე მაღალი გოგო შემიყვარდა. მოგეხსენებათ სიყვარულმა ზომა და წონა არ იცის. ვერაფრით ვერ მივუდექი. ბოლოს, როგორც იქნა, მოვახერხე სიყვარულის ახსნა. არ გაკვირვებია, რადგან იცოდა ჩემი გრძნობების შესახებ. ქალიშვილმა მითხრა, რომ ერთ წუთსაც არ დავფიქრდებოდი, სიმაღლე რომ არ მიშლიდეს ხელსო. რა სასიამოვნო

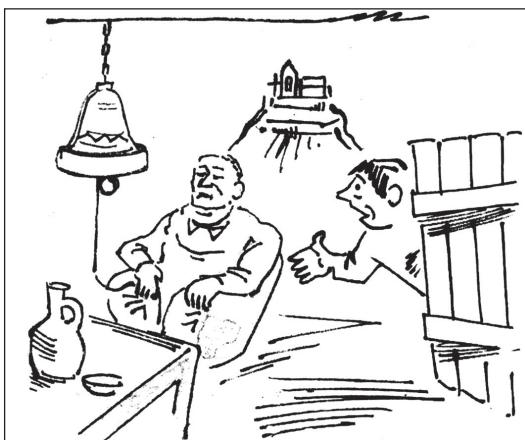

წყვილი ვიქნებით კინოში, თეატრში ან ოპერაში რომ წავალთ. ყელამდე მწვდებიო. მე ვუპასუხე: შენ იმიტომ მომყვები ცოლად, რომ კინოში და თეატრში ვიაროთ თუ სახლში ვიყვეთ თბილ ლოგინში. ლოგინში ვინ აგვზდის საბანს და ვინ შეგვამოწმებს, რომელი მაღალია და რომელი დაბალი. ვერაფრით რომ ვერ დავითანსმე, ბოლოს საკუთარი ლექსით მოხიბლვა ვცადე: ვარსკვლავივით ციმციმებ,

მე ვიყვარვარ ვიცი შენ. ჩემი ხელით მოსწყდები,
როცა სხვა უარს გეტყვის, ვიცინებ. ტაბურეტკას მივიღვამ, მოგწვდები.
ჩემი ბეჭის ვარსკვლავო,

ელოდება მესამე ზარის შემოკვრას

ახალგაზრდობაში წშირად მიწევდა ქეიფი. მარანი ახალი გაკეთებული მქონდა და ჩვევაში გადამეზარდა — ყოველი ქეიფის ბოლოს სახლში დაბრუნებული მარანში უნდა ჩავსულიყვავი და ზარი სამჯერ ჩამომეკრა. ეს მეორებოდა კვირაში ორ-სამჯერ. მეზობელმა უკვე იცოდა, რომ სამი

— შემოკარი მაგ ზარს მესამედაც და დამასვენე, ღმერთი არა გწამს?

ზარის შემდეგ ავიდოდი სახლში და დავიძინებდი. ერთხელ ძალზე ნასვამი ჩავედი მარანში, ზარი ორჯერ შემოვპარი და დამეძინა. მეზობელი ფიქრობს – დაძინება არ ღირს, რადგან მესამე ზარი გამაღვიძებსო და ელოდება მესამე შემოკვრას. რომ აღარ დავრეკე, ჩამოსულა მარანში და მაღვიძებს – ჯიმა, შე კაი კაცო, რამდენხანს უნდა გელოდო, შემოკარი მესამეც და დამასვენეო.

წიწამური

ჯიხურში ვზივარ და ჩემი ნოველების ხელნაწერს ვათვალიერებ. ამ დროს გამოიარა ანგი ქოჩლაძემ და მეკითხება – როგორ არის საქმე, შენი წიგნი რითი ველარ დაბეჭდე. მე ვუპასუხე – ცოტაც მოითმინე და წიგნს ერთ-ორ კვირაში მიიღებ-მეთქი. ძალიან გამახარებ თუ დროზე დაბეჭდავ. მხოლოდ ერთ რამეს გთხოვ - წიგნი რომ გამოვა, წიწამურთან გავლას მოერიდე.

ს ა რ ჩ ე ვ ი

აგტორისაგან	3
გორი და გორის რაიონი	7
თელავი	27
სამტრედია	39
ქარელი	41
ხაშური	47
აგარა	53

მოქლე ამბები

ზამშებ	57
ზაკანჩურა	58
ბონდრო	62
ხრაკუნი	63
აქნატუნე	65
აჭა	66
სიმაფორა	67
ტიგჭორა	68
ქვასო	69
ტურტცია	69
ქურქა	70
ლოპოტის დათვი	71
გაბო	71
ითრივ	72
ობოლა, ოღრუჭია და ბუზარა	72
სიკვდილა და ქუბო	73
პროფესორა	73
გორება	74
ბენდუქიძე	74
რემბო	74
გელერე	75
ქაბენა	75
მანტიროვება	76
ჭექა	76
ღუდაევი	77
აბდულა	77
მტაცებელი	78
ფრთიტიქა	78
ტულპანა	78
შტატსკი	79
ნიკორა	79
პოჩონიგა	79
ჯიმი	80